

சுப்பு கூடம்

செய்தொழில் தெய்வம், செந்தமிழ் இதயம்

வெளியீடு:- கலை இலக்கிய வட்டம்

காங்கேசன் சீமெந்து என்பது நாற்பது
வருடங்களுக்கு மேலாக மேன்மையான
சேவையை நாடு பூராவும் வழங்கி
வருகிறது. சர்வதேச தரத்திற்குக் குறையாத
உலகம் புகழ் பெற்ற உருதிக்கு
உத்தரவாதமானது.

காங்கேசன் சீமெந்து கூட்டு ஸ்தாபனம்
மிரதான விதி,
காங்கேசன்துறை

ஆசிச்செய்தி

லங்கா சீமேந்து நிறுவன கலை இலக்கிய வட்டம் தன் பணியில் ஓராண்டை நிறைவு செய்கிறது. கனரக தொழிற்சாலையின் சூழலிலும் கலை இலக்கிய சிந்தனையை வளர்த்தவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள். இந்தனை கலைஞர்கள் இந்தனை கவிஞர்கள் இங்கிருந்தார்கள் என்பதை என்னிடி வியக்கின்றேன். இம்மண்ணின் பெருமையை மதிக்கின்றேன். பல்தொழிற்துறையினரும் ஒன்றுசேர்ந்த விந்ததயை வியக்கின்றேன். இவர்களுடன் உள்ள தொடர்புபற்றிப் பெருமைப்படுகின்றேன்.

கலை இலக்கிய வட்டம் பல்லாண்டு வாழ, பல பணிகள் தொடர வாழ்த்தி அமைகிறேன்,

ம. ஜனநாயகம்
ஆலை முகாமையாளர்,
லங்கா சீமேந்து நிறுவனம்
காங்கேசன் துறை.

எமது இலக்கியங்கள், கலைகள் பாதுகாக்கப் பட்டால் மட்டும் போதாது, இவை வளர்க்கப் படவும் வேண்டும். இதற்காக தங்கள் முயற்சி மேன்மேலும் வளர்ட்டும்.

சடர் விளக்காயினும் ஓர் தூண்டுகோல் வேண்டுமல்லவா? எமது நற்பணிகள் பெருகிடத் தங்கள் ஆதரவு என்றும் வேண்டும்.

மில்க்வைற் | யாழ்ப்பானம்

மரம் நடுவீர் பயன் பெறுவீர்

வாழ்த்துரை

எம்மினத்தின் கலை, கலாச்சாரப் பாரம்பரியங்களைப் பேணுதலும் அவற்றை வளர்த்தெடுத்து எமது அடுத்த தலைமுறையிடம் அறிமுகம் செய்து வைப்பதும் இன்றைய காலகட்டத்தில் எம்மவரின் தலையாய் கடமையாகும்.

அதீதகையதொரு நன்முயற்சியில் லக்கா சீமெந்து நிறுவன ஊழியர்களின் கலை இலக்கிய வட்டம் அன்றைக் காலமாகக் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்காற்றி வந்திருக்கிறது.

“வெள்ளத்தின் பெருக்கைப் போல்
கலைப் பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேவுமாயின்
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும்
குருடரெல்லாம் விழிபெற்றுப் பதனி கொள்வா.”

என்ற பாரதியின் வாக்கினை முன்னெடுத்து கலை, இலக்கியப் பெருக்கில் ஈடுபட்டுள்ள மேற்படி வட்டத்தினர், ஓராண்டு நிறைவு வேலையில் ‘சங்கமம்’ எனும் இக்காலாண்டுச் சஞ்சிகையை மலர்விக்கின்றனர்.

இயந்திரங்களும், தொழில் நுட்பங்களும் சங்கமிக்கின்ற ஒரு நிறுவனத்திலே கலை-இலக்கிய பெருக்கங்களைச் சங்கமிக்கி செய்திருக்கிறார்கள், கலை இலக்கிய வட்டத்தினர்.

இச்சங்கமம் பேராருகி, கம்பன் கூறியவாறு

“புவியினுக்கு அணியாய், ஆன்ற பொருள் தந்து புத்திற்றுகி
அவி அகத்துறைகள் தாங்கி, ஐந்தினை நெறி அளாவி
சவி உறத் தெளிந்து, தண்ணெண் ஒழுக்கமும் தழுவி

பரந்து சென்று நாட்டுக்கு வளமும், நலமும் சேர்க்க வேண்டுமென விஷைகிறோம். வாழ்த்துகிறோம்.

கம்பன் கோட்டம்,
300, கோவில் வீதி,
நல்லூர்,
யாழ்ப்பாணம்,
இலங்கை.
18 - 05 - 1990.

க. குமாரதாஸன்
செயலாளர்

வாழ்த்துரை

உன்னதமான மனிதத்துவத்தை நோக்கிய பயணமே மானிடப் பயணம். தொழிலாளர் அப்பயணத்தின் முன்னணி வீரர்கள். கலை இலக்கியங்கள் பயணிக்கு ஆதம் உரம் தரும் ஒன்றாக வருகின்றன.

எமது மன்னிலும், எமது செழுமையான பாரம்பரி யங்களிலும் இறுகக் காலான்றி, உலகை நோக்கி இரு கைகளையும் விரிக்கும் அகன்ற நோக்கோடு, இலக்கியப் பணிபுரிய வேண்டுமென்று முதலாம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைக் கொண்டாடும் ‘லங்கா சீமெந்து நிறுவனத்’ தொழிலாளர் கலை, இலக்கிய வட்டத் தினரை வாழ்த்துவதில் மகிழ்வடைகிறேன்.

நன்றி

நுணகலைத் துறை,
யாழ். பல்கலைக் கழகம்.
18 - 05 - 1990.

கலாநிதி சி. மெளனகுரு
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்

மெய் வாழ்த்து

மரகதத் தீவாம் தமிழ் ஈழத்தில்
மாவை சுண்ணாம்பு கல்லும்
முருங்கன் களிமண்ணும்
ஆடிய யந்திரங்களினுள் சங்கமமாகி - சீமேந்தாக
விளிர்கின்ற ஸங்கா சீமேந்து நிறுவனத்தில் - முத்தமிழழுய
மீட்டிமுதல் ஆண்டை
மெருகூட்ட வந்த கலை இலக்கிய வட்டத் தினருக்கு
மேன்மை தங்கியுள்ள என்றல் ஆசிகள் நல்குவதுடன் - அவர்கள் மீது
மையல் கொண்டு
மொழி உணர்வால் உந்தப்பட்டு
மோகங் கொண்டு
மௌனியாக இறை ஆசியுடன் முத்தமிழால் வாழ்த்துகிறேன்

செ. கு. அசோகராசா
பராமரிப்பு முகாமையாளர்

அதிகாரம் பெற்ற விநியோகல்தர்கள்:

ஜோன்சன்

எவின்றாட்

அவுட்போட்மோட்டர்,

கள்ளி

எனுமல்

வைண்டிங்

வயர்.

நியூ லங்கா ஹேடர்ஸ்

ஸ்ரான்லி ரேட்,

யாழ் ப்பாணம்.

சிமெக்ஸ் ரேயிலெங்

அஸ்பெஸ்டோஸ் கூரைத்தகடும்
கம்பியானிகள், முட்கம்பி சுருள்,
கட்டப் பொருட்கள், உருக்கு
அலுமாரிகள்

தயவு செய்து தொடர்பு
கொள்ள வேண்டிய நிறுவனம்:

மல்கள் ஸ் லீமிட்டெட்

ஜாம்மா மொஸ்க் லென்,
யாழ் ப்பாணம்.

35, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ் ப்பாணம்.

அரசாங்கத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட
போக்குவரத்துச் சேவையாளர்

S. P. S.
Transport Service

REGISTERED GOVERNMENT TRANSPORTERS, AUTHORIZED DEALERS
FOR L. P. GAS, KELANI TYRES, LANKA CEMENT AND
CEMENT CORPORATION

27, Victoriya Road.
JAFFNA.

118, Dam Street
COLOMBO-12,
Tele: 431487.

தொழில் ஸ்தாபனங்களில் இதுபோன்ற
கலை இலக்கிய வளர்ச்சிகளை எமது நிறுவனம்
வரவேற்கிறது.

தெல்லிப்பழை ப. நோ. கூ. சங்கம்

கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில் 1ம் பரிசு
பெற்ற கவிதை,

எழுதியவர்:- அ. வி. பவளநாதன்

விடியும் வைகறை

தென்திசை யிருந்தொரு சோளகம்
திடுக்கிடும் புயலாய் எழுந்தது.
மண்மிசை அனலாய் வெயிலதும்
மக்களை வாட்டித் தகித்தது.
என்செய? என்று திகைத்தோம்.
எங்கள் கிணற்றின் ஆழம்கூட்டி
புனிசெய் தன்னைப் புரிவதுவிட்டுப்
போகம்செய்ய வானம் பார்த்தோம்!

வடக்கில் இருந்தொரு வாடை
வரவு கண்டு மகிழ்ந்தோம்.
இடுக்கண் தொலைந்தது! எங்கள்
இன்னல் குறைந்தது என்றேம்.
திடுக்கிட வைக்க வாடையும்
திடுரெனப் பெய்ததோர் அடைமழு
நடுக்கிட வைக்கும் குளிர்பல
நல்ல மரங்கள் பாறிவிழுந்தன
தொடர்ந்து பெய்தது அடைமழு! எம்
தோளாவில் பெரு வெள்ளம்.
விளைந்த பயிர்கள் வயலில் அழுகிட
வெள்ளம் புகுந்து வேதனைதந்தது.
புதைந்திடும் சுகத்திகள் காலுக்குள்!
புதுத் தவளைகள் பெருஞ்சுத்தம் காதுக்குள்!
உடைந்திடும் படலையின் சத்தமளம்
ஜூர் நாய்கள் ஜூளைதான் நித்தம்!
வானில் இடியொடு மின்னல்! வெளிச்சம்
வந்த கணத்தில் தீப்பெட்டி தேடித்
துணில் கிடந்த விளக்கதை ஏற்றி
கதகதப் பேற்றினேம் கணப்பினை முட்டி!
வீணில் பெய்த பெருமழு ஓய
விடியும் வைகறைப் பொழுதும் வந்தது!
மீனும் பாடும் கிழக்கில் தொடங்கிய
விடியலுக் கிணலும் சிறிதே நாழி!

கலை இலக்கிய வட்டத்தில் நடாத்தப்பட்ட சிறுக்கைப் போட்டியில் 1-ம் பரிசு பெற்ற சிறுக்கை

எழுதியவர்: மு. திருநாவுக்கரசு (விதியோகப் பகுதி)

“பேதங்கள்”

இரண்டு கிழமைகளுக்கு மேலாக மலேரியாக் காய்ச்சலில் கட்டிலில் படுத்து ... நாராகி உள்ள மெடிக்கல் லீவுகளை எல்லாம் முடித்துக்கொண்டு டொமினிக் இன்றைக்குத்தான் கடமைக்குத் திரும்பியிருக்கின்றன. இந்தச் சீமெந்துத் தொழிற் சாலையின் வாகன பராமரிப்புப் பகுதியில் உள்ள உப களஞ்சியத்தின் காப்பாளர் அவன்தான். அட்வான்ஸ் லெவல் பரீட்சையில் மூன்று பாடங்களில் அவன் சித்தியடைத்திருந்தபோதிலும் அவனுடைய தூர் அதிர்ஷ்டம் அவனுக்கு அரசாங்க உத்தியோகம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. பின்கதவால் கூட்டிச் செல்ல அவனுக்கு ஏவருமில்லை. அவனுடைய விதவைத் தாயார் ... ஆறு கோதரங்கள் அவனுடைய உழைப்பையே நம்பிக்கொண்டிருக்கும் நிலை .. !

நேரக் கணிப்பகத்தில் அவன் தன் வரவைப் பதிந்துகொண்டபின் மஸர்ச்சியான முகத்துடன் தனது பத்தியான வாகன பராமரிப்புப் பகுதிக்கு வந்து கொண்டிருந்தான். பாதையின் அருகே தாராளமாகப் பூத்துறின்ற செம்பரத்தம் பூக்களில் நாலைந்தைப் பறித்துக்கொண்டு பகுதிக் காரியாலயத்துக்குள் சென்றன. அங்கிருந்த பதிவுப் புத்தகத்தில் வரவைப் பதிந்துகொண்டு உப களஞ்சியத்தின் திறப்புக் கோர்வையையும் எடுத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தான். களஞ்சிய அறையைத் திறந்த அவன் அந்தக் களஞ்சிய அறையை முதல் கூட்டி பின்னர் பூவை எல்லாத் தெய்வப் படங்களுக்கும் சூட்டினான். அவன் ஒரு கிறிஸ்தவனாக இருந்தபோதிலும் ஏனைய சமயங்களை மதிக்கும் தன்மை அவனிடமிருந்தது.

“உன்னுடைய தொழில்தான் உனக்கு உற்ற நன்பன்” என்ற ஜேசுபிரானின் பொன்மொழியையும், வள்ளுவைப் பெருந்தகையின் அவனுக்குப் பிடித்த “பொருள்கருவி காலம் வினையிட்டு ஜந்தும் இருள்தீர் என்னிச் செயல்” என்ற குறினின் அடிகளையும் மேசையில் கிடந்த கண்ணுடியைத் துடைக்கும்போது அவன் வாசித்தான். கடமையை ஆரம்பிக்கும் போது இந்த இரண்டையும் வாசிப்பது அவன் வழக்கம்.

அவன் அந்த உப களஞ்சியத்தின் யன்னல் கதவுகளைத் திறந்து விட்டான். பதிவுப் புத்தகத்தில் தத்தமது வரவைப் பதிந்த பின்னர் அரசியல் கதைத்துக் கொண்டும், புதினப் பத்திரிகைகளைப் படித்துக்கொண்டும், ஊர்ப் புதினங்கள் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும் அந்தப் பகுதியின் தொழிலாளர்களைப் பார்க்க அவனுக்கு ஆத்திரம் ஆத்திரமாக வந்தது. வேலை நேரத்தை அறியாயப்படுத்தும் இவர்கள்தான் கொம்பனி எங்களுக்கு அறியாயத்தைச் செய்கிறதே என்று அங்கலாய்ப்பவர்கள்!

கடந்த இரண்டு கிழமைகளாகப் பிரதான களஞ்சியத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்ட வாகன உதிரிப்பாகங்கள் அவை எந்தெந்த வாகனங்களுக்குப் பூட்டப்பட்டுள்ளன என்பதுபற்றி அறிந்துகொள்வதற்காகக் கொப்பிகளைப் புரட்டினான். கற்குழிப் பகுதி

யின் பொறுப்பதிகாரியின் பலத்த சிரிப்பொலி அவனை அவர் பக்கம் இழுத்தது. அந்தப் பொறுப்பதிகாரி இப்போது களஞ்சியப் பக்கமாக வந்துகொண்டிருந்தார்.

“என்ன தம்பி ... ராசு ... வருத்தம் சுகமோ? நல்லாக் கேட்டுப் போச்சு எங்களுக்கு உந்த தீசு துப்பட்டி எல்லாம் அநுபவமாப் போச்சு உங்கள் தரவழிக்குக் கஷ்டம்தான். தம்பி .. ராசு ... எட்டு மனிக்கு முன்னம் குவாறிக்கு வாகனங்களெல்லாம் வந்து சேர்ந்திட வேணும் ... அங்கை கிரெசரிலையும் ஸீம் ஸ்ரோன் ஸ்ரோக் வலுவாக் குறைஞ்சிட்டுது. எனி மழையும் வரும்போலை கிடக்கு .. ராசு ஒருக்கா நின்டு பாத்து வாகனங்களை ஏரமுக்கு அனுப்பி விட்டிடு.....” அப்படியே சயிக்கிளில் இருந்தபடியே சொல்லிவிட்டு ... மீண்டும் வந்த வழியே திரும்பிச் சென்று கொண்டிருந்தார். அவர் போகும் திசையை அப்படியே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான் டொமினிக்.

“சே இந்த வயதிலும் பம்பரம் மாதிரி ... மேலதிகாரியளட்டைத்தான் பாராட்டுப் பெறவேணுமெண்டு இவர் நினைக்கிறது ஒருசுயநலமாக அமைந்தாலும் அந்தச் சயநலமே ஒரு பொது நலத்திற்கு உதவுது ... என்று தன்மனதுக்குள் நினைத்துக் கொண்டான். அறையைப் பூட்டிவிட்டு அலெக்சைத் தேடி வெளியே வந்தான். இன்னும் தொழிலாளர்களின் வம்பளப்புகள் முடியவில்லை.

மசல் அடிக்கும் அலெக்சைத் தேடி ரெஸ்ற்றாமுக்குச் சென்றான். அலெக்ஸ் அங்கே படுத்திருந்தான் “டே.... அலெக்ஸ் என்ன இது ... எழும்பு ...” சொல்லிக்கொண்டே அலெக்சின் நெற்றியில் டொமினிக் கைவைத்துப் பார்த்தான். அனலாகக் கொதித்தது. அலெக்ஸ் ஈனல்வரத்தில் முனினான்.

“டொமினிக் ... காலம்புற தடிமனேட தலையிலை தண்ணீயை வாத்துக் கொண்டு வந்திட்டேன்... இந்த மசல் ... ஓயில் மனத்துக்கை சி.....என்ன வாழ்க்கை.....” சொல்லிக் கொண்டே அவன் எழும்ப முயன்றான். “அலெக்ஸ்... மெடிக்கல் சென்ற நிலை ரண்டு டிஸ்பிரின் வேண்டிப் போட்டுக் கொண்டு வா..... அது சரி வாகனங்களுக்கு ஓயில் பாத்து விட்டியோ? அலெக்சைப் பார்த்து டொமினிக் கேட்டான். “டொமினிக்! கவசாக்கிக்கும் பே லோடருக்கும் மசல் அடிக்கவேண்டிக் கிடக்கு .. ஓயில் எல்லாத்துக்கும் பாத்து விட்டான்” சொல்லிக் கொண்டே காய்ச்சல் வேகத்தில் மறுபக்கம் புரண்டு படுத்தான்.

டொமினிக் ரெஸ்ற்றாமை விட்டு வெளியே வந்தான். கவசாக்கி வாகனத்தான் ஒப்பரேற்றர் கண்ணிலிருந்து சிகிரெட் புகைத்துக்கொண்டே வாகனத்தை நோக்கி வந்துகொண்டிருந்தான். தேவபாலன் என்ற அந்த ஒப்பறேற்றரைப் பார்க்கவே டொமினிக்குக்கு எரிச்சல் எரிச்சலாக வந்தது.

“டொமினிக்! கவசாக்கிக்கு நேற்றைக்கும் மசல் அடிக்கவில்லை. சுறுக்கா அடிச்சாத்தான் எட்டு மனிக்கு முன்னம் குவாறிக்குக் கொண்டுபோகலாம்.”

“கொஞ்சம் உதவி செய்யேன்ராப்பா, அவன் அலெக்ஸும் காச்சல்லை கிடக்கிறான். நீ மேலை நில்லேன் நான் வேறை ஆட்களை ஒழுங்குபண்ணி விடுகிறேன்.” டொமினிக் சொல்லிக்கொண்டே தேவபாலைப் பரிதாபமாகப் பார்த்தான்.

“டொமினிக் உன்னைப்போல நானும் என்ன விசரனே? என்றை வேலையைத் தான் நான் செய்வன்! வாகனத்துக்கு மேலை ஏறிநின்டு மசல் அடிக்க எனக்கெண்ண

வேலை? “இஞ்சைபார்... இப்பநான் இதுக்கெல்லாம் இந்த வெக்கங்களைப் பார்க்கி நூறனே.....எந்த வேலையெண்டாலும் பேதம் பாராமைச் செய்ய வேணும்..... இது எங்கெட கொம்பனிதானே... ? டொமினிக்கிள் பேச்சு அவனுக்கு எரிச்சலைக் கிளப்பியது. “ஜீசே.... நான் ஒரு ஹெவி வெயிக்கிள் ஒப்பறேற்றர். ஜ ஆம் நோட் எ லேபர் ... அண்டஸ்ரான்ட்” டொமினிக்கிள் முகத்திலிருந்த மாதிரிப் பதில் சொல்லிவிட்டு அவன் வம்பளக்கும் இடத்துக்குப் போய்விட்டான் தேவபாலன் போன கையோடு புதினப் பத்திரிகையை வாசித்து முடித்துவிட்டுப் பேலோடர் ஒப்பறேற்றர் சிவராசா வத்து நஷ்சரிக்கத் தொடங்கிவிட்டான்.

“என்ன கண்டறியாத மசல் அடிப்பு. எட்டு மணிக்கு முன்னம் வாகனம் குவாறிக்குப் போகவேணும் அலெக்ஸ் அங்கை படுத்துக் கிடக்கிறேன். மசல் அடிக்கிற மற்றப் பெடியனும் லீவு ... என்னசரி ஒழுங்குபண்ணி இப்ப மசல் அடிச்சாச் சரி.....” சொல்லிக் கொண்டே சிவராசாவும் வம்பளக்கும் இடத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தான். சிவராசாவும் தேவபாலனும் தொழிலாளர்கள் தான். இவர்கள் மனதிலே அதி தீவிரமாக வளர்ந்துவரும் முதலாளித்துவ உணர்வை எண்ண எண்ண டொமினிக்குக்கு அருவருப்பாக வந்தது.

டொமினிக் இரண்டு மெக்கானிக்மாரைப் பிடித்து மன்றுடிக் கொண்டிருந்தான். மசல் அடிப்பது மெசன்ற் இல்லாதது என்று கூறி ஒரேயடியாக மறுத்துவிட்டார்கள். வாகனங்கள் எட்டுமணிக்குள் குவாறிக்குப் போய்விடவேண்டும். மசலை விநி யோகிப்பதுதான் டொமினிக்கிள் வேலை. வாகனங்களுக்கு அந்த மசலை அடித்துவிட முடியாத நிலையில் உள்ள தொழிலாளர்களை எண்ண அவனுக்கு வேதனையாக இருந்தது. டொமினிக் நேரே சிவில் பக்கமாகப் போனான். இருவர் வேலையின்றி அங்கே இருந்தார்கள். மசல் அடிக்க ஒரு தொழிலாளி சம்மதிக்ததான். மற்றவன் மறுத்தான். சிவில் பொறுப்பதிகாரியின் உத்தரவையும் பெற்றுக்கொண்டு ஒருவளைக் கூட்டிக் கொண்டுவர நல்ல வேண்டியாக வாகன பராமரிப்புப் பகுதியைச் சேர்ந்த ஒருவன் டொமினிக்படும் கஷ்டத்தைப் பார்த்துச் சகிக்காமல் அரைகுறைச் சம்மத்துடன் மசல் அடிக்க ஒத்துக்கொண்டான்.

டொமினிக் களஞ்சிய அறையிலிருந்து வாளிகள், புனல் சகிதமாக வெளியே வந்தான். கடந்த ஒருமாத காலமாக மசெல் பம்ப் பழுதடைந்தபடியால் பறெலி விழுந்து மசலை வாளிக்குள் ஊற்றி வாளியில் மசலை வாகனம் வரைக்கும் காலி, பின்னர் வாகனத்தின் மேலே நிற்கும் இன்னெருவனிடம் கொடுத்தால் அவன் மசெல் ராங்குக்குள் வாத்து விடுவான். சிவில் பெடியன் கொஞ்சம் தெரியமான பெடியன் தான். டொமினிக் அவனை மேலே ஏற்றிற்கும்படி சொன்னான்.

வாகன பராமரிப்புப் பகுதியைச் சேர்ந்த தொழிலாளி ஒருவன் அவதானமாக மசலை பறெலிலிருந்து வாளிக்குள் வெளியே சிந்தாது வார்த்துக்கொண்டிருந்தான். கஷ்டத்துடன் மலேரியாக் காச்சல் வந்த தேவத்தால் கைகள் நடுங்க டொமினிக் அந்த வாளியைத் தூக்கினான். “சே என்ன தொழில் இது..... சுதிரையிலை இருந்து எழுதுகிற நீங்கள் மசல் வாளியைக் கால வேண்டிக் கிடக்கே..... .” மசலை வார்த்தவன் டொமினிக்கிள்மீது இரக்கப்பட்டுச் சொன்னான்.

“தமிழி எந்தத் தொழிலையும் செய்ய நினைக்கிற மனப்பக்குவும் எங்களுக்கு வரவேணும். எனக்கு இது கஷ்டமாத்தான் இருக்கு. இந்தத் தொழிற்சாலை எனக்குச் சோறு போடுது. என்றால் குடும்பத்தை மயிரோடை வைச்சிருக்கு. அந்த நன்றி உணர்வு நெஞ்சக்கை வந்து நிக்கையுக்கை எனக்கு இது ஒண்டும் கஷ்டமாத் தெரிய

பில்லைத் தம்பி...." டொமினிக் சொல்லிக்கொண்டே நெற்றியில் வழிந்த வியர்வையைத் துடைத்துக்கொண்டான்.

மூன்று பேரும் மாறி மாறித் தங்கள் வேலையைப் பகிர்ந்து கொண்டு ஒருவாறு இரண்டுக்கும் மசல் அடித்து முடித்தார்கள்.

டொமினிக் நன்றாகக் களைத்துவிட்டான். சலம் சலமாக அவனது மேனியிலிருந்து வியர்வை வழிந்து கொண்டிருந்தது. அவன் மிகவும் பலவீனமான நிலையில் இருந்தான். அவனுடைய உடுப்பிலே பெருமளவில் சிதறிக் கிடந்த மசல் துளைகள் அவனுக்கு நமைச்சலைக் கொடுத்துக்கொள்ளிருந்தன. சவர்க்காரத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு தன்னீர்க் குழாய்டிக்குச் சென்றுள். மசல் வெக்ஞையும் ஒருவகையான மணமும் அவனுக்கு வயிற்றைக் குமட்டிக்கொண்டு வந்தது. பாட்டம் பாட்டமாக அவன் சத்தி எடுத்தான். அவனுக்குத் தரை ஆகாயம் எல்லாம் சுற்றுவதுபோல இருந்தது. அவன் அப்படியே மயங்கி விழுந்துவிட்டான். மயக்கம் தெளிந்தபோது அவன் தன்னைச்சுற்றி நின்ற 'இவனுக்கு இது தேவை இல்லாத வேலை' என்று கூறி என்னி நகையாடிய தோழர்களைப் பார்த்து மலங்க மலங்க விழித்தான். ஏதோ பேச முயன்றுள். மிகக்கஷ்டமாக இருந்தது. கடைசியாக ஒருவாறு உதடுகளைக் குவித்துச் சொற்களைச் சேர்த்து வாகனங்கள் போயிட்டுதா.....? அவன் கடைசியாகக் கேட்ட கேள்வியும் பேசிய பேச்கம் அதுதான். அதற்குப் பிறகு அவன் பேசவே இல்லை...!

அரசாங்க ஆஸ்பத்திரியில்

நோயாளி: (முனிகியபடி) வ. கந்தையா

வயது 45...

வைத்தியர்: எண்ணப்பா வருத்தம், அதைச் சொல்லு.

நோயாளி: முன்பு இருந்த டொக்டர் பெயரையும் வயதையும் கேட்டவுடன் மருந்து எழுதி பேராடுவர் நீங்கள் கொஞ்சம் அனுபவம் குறைவு போலே.

வங்கி வாசலில்

விதானையார்: நிவாரணம் எடுக்க, 2 ரூபா முத்திரையுடன் வாருங்கள்.

ஒருவர்: 15 ரூபா முத்திரை கொண்டுவந்திருக்கிறேன்.

விதானையார்: ஏனப்பா 15 ரூபா முத்திரை?

ஒருவர்: நீங்கள் தந்த உணவு முத்திரை.

கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கவிதைப் போட்டியில் இம் பரிசு பெற்ற
கவிதை

எழுதியவர்:- சி. மணிராசா (பாதுகாவல் பகுதி)

மரணத்திற்குக் கண்ணில்லை

1. மனிதனுக்கு பிறந்து மாண்புமிக்க வாழ்க்கைவாழுப்
புனிதமான உலகிலே புறப்படும் வேளையிலும்,
கனிதரும் சுவைபோலக் கடமையைச் செய்வோமென்றால்
அநியாய மரணமெம்மை அடிமையாய்க் கொள்ளுத்தய்யோ.
2. நெஞ்சத்தாற் பாலுட்டி நெங்சோறு ஊட்டிஅன்னை,
மஞ்சத்திலே தாலாட்டி மலர்மாலை சூட்டின்னைப்
பஞ்சத்திலே மிதக்காமல் பசலிரவாய்ப் பாடுபட்டு,
துஞ்சாமல் காக்கின்றுள் கண்ணில்லா மரணத்திற்கு.
3. நெற்றி வியர்வையை நிலத்திலே சிந்தவிட்டு,
சுற்றித் திரிந்து சுறுசுறுப்பாய்ப் பணம்திரட்டி,
அற்புதமான வாழ்க்கையை அமைத்துவிட்டோம் என்றுவிட்டால்
சுற்பப் பூச்சிபோல சுறுக்கிக்கொண்டு வரும்மரணம்.
4. சந்தியின் முருகா, சக்தியின் பிறப்பிடமே,
என்னவரம் வேண்டினாலும் ஏற்றமுடன் கொடுக்கும் உன்தன்
அன்ன வடிவான அஸ்காரத் தேரெரித்தார்,
சின்னு பின்னமானார் கண்ணில்லா மரணத்தாலே.
5. பொல்லாத மிகுத்தின், பிடியிலிருந்து தப்பினாலும்,
எல்லாச் சுகந்தையும் ஏறிந்துவிட்டு ஆடினாலும்
செல்லடிகள் மத்தியிலே சொல்லிக்கொண்டு ஓடினாலும்,
கல்லாகிப் போன மரணத்தின் கண்ணிற்கப்பால்.
6. காங்கேசன் காபரிலே, கடமைசெய்த எமதுவீர்,
காட்டுமிராண்டி ராணுவத்தால், கடுமையாகத் தாக்கப்பட்டு
உடமை உயிரிழந்து, உடம்போகானை நிலையில்என்றால்,
மடமை வாழ்வுஇறுதி, மரணத்திற்குக் கண்ணில்லை.

நன்றி

கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் 2ம் பரி பெற்ற சிறுகதை

எழுதியவர்:- S. சுதாகர்

“கதை”

கதையாம்

காரணமாம்!”

1985

1

முதலாவது நாள்

“பாக்கியம் . . . பாக்கியம் . . . பிள்ளைக்கு ஒரு ரீச்சிங் ரெயினிங் கண்டி மிலை இருக்காம். தம்பியும் நாளைக்குப் போரூஞும் என்டு கேள்விப்பட்டன். ஒருக்கால் கூட்டிக் கொண்டு போய்ச் சிற்றம்பலம் வீட்டை விட்டிட்டான் என்டால் . . . அவள் மிச்சம் எல்லாத்தையும் வெண்டு விடுவாள்”

“போறதெண்டுதான் சொல்லிக்கொண்டு நிக்கிறுன். உந்தக்கோதாரிப் படிப்பை விடெண்டாலும் விடுகிறுனில்லை. உந்தப் பிரச்சினையளை - துளைச்சுக்கொண்டு எப்பிடித்தான் போகப் போருனே? இனிய விடிய இருக்கிற நிலைமையையும் பார்த்துத்தான்”

“அம்மா . . . எனை அம்மா. இஞ்சை வாணை”

“போகேல்லையெண்டு போய்ச் சொல்லு. படிக்கிற பெடியள்களும் வாருள் கள் பிறகு பகிடி பண்ணுவான்கள். பட்டமும் தெளிப்பான்கள்.”

“எனை எங்கையனை உள்ளுக்குப் போரூய?”

“மாமா! உங்களுக்குத்தானே தெரியும். இப்ப இரண்டு மூண்டு நாள் கூட பிரயாணம் செய்ய எடுக்குது. இப்ப பிரயாணம் எண்டதுகூட மாமா! ஒரு கலைதான். தான் பெடியன். இரவிலை எங்கையெண்டாலும் தங்குவன். சித்திரா பெட்டை. பாவம் அல்லே!”

“பரவாயில்லைத் தம்பி பிரபா! அவனும் உள்ளே கையே கூடத் தங்கட்டுமன் என்ன செய்யிறது?

“ரஷ்சியாக்காரன் ரொக்கெற் அனுப்பி ஒரு கிழமைக்குள்ளை திரும்பியும் வந்திடுது. இங்கை என்னண்டால் பத்து நாளைக்குள்ளை எண்டாலும் ஒரு தபால் போய்ச் சேருதில்லை. தங்கைச்சி உம்மை நாள் கொண்டு போய் நேரே கொடுக்கச் சொல் வேல்லை உம்முடைய இடத்திலை போட்டிட்டால் எண்டால், அது தன்பாட்டிலை அடுத்த நாள் கொழும்பு போய்ச் சேர்ந்து”

“என்ன அக்கா முத்திரையும் ஒட்டேல்லைப் போல கிடக்கு”

“என்ன செல்வி! ஒரு 75 சத முத்திரைதானே! ஒட்டிப் போடுமள் செல்வி.....”

“அம்மா எனக்குப் போகப் பயமாயிருக்கு கொலைக்களத்துக்குப் போறது போலை கிடக்கு”

“அதுக்குத்தானே பிள்ளை பிரயாணக் கவுடம் ஒண்டும் வரப்படாதென்டு - உந்த வைரவர் கோயில் ஜூயரிட்டைக் கொண்டு மந்திரிச்சு ஒதுவிச்சுக் கொண்டு திருநீறு வாங்கிவாரன். பொல்லாத இடமடி பிள்ளை. உதைக் கவனமாகக் கொண்டு போய்த் பிள்ளை வைச்சு வைச்சுப் பூச. வியாழமும் வேறை முழுசிப் பாக்குது வைரவர்தானே எங்களுக்குத் துணை.”

2

இரண்டாவது நாள்

பஸ்ஸை எடுங்கோ எண்டால் கேட்டால்தானே! இப்ப ஏதோ பிரச்சனையாம் முக்குப்பொடி கூடப் போட விடமாட்டன் என்கிறுன்கள்.

நேரமும் 8 மணியாச்சு. நாங்கள் எப்பதான் வவனியா போறது. என்னண்டுதான் ரயிலைப் பிடிக்கிறது.

இஞ்சைபாரும் அப்பு புறபுறுக்காதையும். றைவர் இன்டைக்கு நேற்றைக்கே இந்த மினிப்ஸை ஒட்டிரூர். எத்தினை மாசாமா கொண்டு இழுக்கிறூர். இது கண்டசி பஸ் எண்டபடியாலை எல் லோரையும் பார்த்துக் கித்துத்தானே வெளிக்கிடுவினம்.

இஞ்சாரும், நீர் றைவருக்காக வக்காலத்து வாங்காதையும். உமக்கு எங்கே கானும் தெரியப்போகுது எங்கடை அவசரம். கண்டறியாத மினிப்ஸ் ஒடினம்.

சரி சரி எல்லாரும் ஏறுங்கோ பஸ் வெளிக்கிடப் போகுது.

வாணி வசந்தி

ஓய்! நாங்கள் இஞ்சை உள்ளுக்கு இருக்கிறம்.

தயவு செய்து ‘புட்போட்டிலை’ ஒருத்தரும் நிற்கவேண்டாம். இடமில்லாட்டி மிச்செல்லாரும் மேலுக்கு ஏறுங்கோ பயப்பிடாதையுங்கோ ஆ பாலாண்ணை நீங்கள் எடுங்கோ பஸ்ஸை

என்ன கொண்டக்டர் தம்பி! ஆனையிறவுக்கு இஞ்சாலையும் வாகனங்கள் கனக்க நிக்குது. அனுமான்றை வால்போலை அங்காலையும் நிக்குது என்னணு ஒருக்கால் ஆரையேன் கேளுங்கோ?

ஆயி நடையிலை வருகுதாம்!

பொறுங்கோ! வவனியாவிலை இருந்து வந்த ஒரு பஸ்ஸை விடுகிற கள் அவையளிட்டைக் கேட்டால் என்னண்டு தெரியவரும்.

ஏன்ன என்றை என்ன நடந்தது?

கொழும்பு பஸ்களை மறிச்சு வைச்சிருக்கிறார்கள். வவனியாவிலை ஏறின ஒரு ஆள் வாழை இலைகளை முன்னுக்கு வைச்சதை நைவரும் கண்டவராம். பிறகு வாழை இலைக்காற ஆளை ஆணையிறங்கை காணேல்லையாம். வாழை இலைக்குள்ளை ஏதோ நோட்டாக்களாம் எல்லாக் "காம்புக்" ஞம் தான்டி, கடை சியிலை எம்பிட்டுப் போச்சு

கோதாரி வருவான், வவனியாவிலை ஏனும் ஆக்களை ஏத்தினவன்?

அது தான் பஸ்க்குள்ளையிருந்து 7 பேரைக் கூட்டிக்கொண்டு போயிருக்கிறார்கள் எதுசரி உங்காலை ஏதேனும் பிரச்சனைகள்?

இல்லை, எதுக்கும் பார்த்துப் போங்கோ!

நேரம் 1 மணியாப் போச்சு. இன்டைக்கு ரயிலித் தவறவிட்டு விடுவோம் சித்திரா. அப்ப இன்டைக்கு இரவைக்கு?

வவனியாவிலை தான் எங்கேயேன் பள்ளிக்கூடம் அல்லது சேர்ச்

ச்சி அப்ப என்ன மன் நிலத்திலேயே படுக்கிறது. சாப்பாடு கை கழுவிறது ... குளிக்கிறது ... என்னுலை ஏலாது ...

அட நாசங்கட்டு ஆமிக்காரனிட்டைத் தப்பி இந்தப் பள்ளங்களுக்கை விழுந்து செத்துப்போவம் போலை கிடக்கு ...

இதென்ன கப்பலிலை போறது மாதிரி இரண்டு பக்கமும் ஆடுது. பிறகு தொடுக் கொண்டு விழுது தம்பி தலைகீழாகக் கவிட்டுப் போடாதையடா!

எனை ஆச்சி ... உனக்கெத்தினை தரமலை நேரம் சொன்னாச்சு. வேணுமெண்டால் மணிக்கூடு ஒண்டைக் கயிற்றிலை கட்டிக் கழுத்திலை போட்டுக் கொண்டு வராதையுங் கோவன்

என்ன அறுந்த கதை? இன்டைக்கு நெயின் வரவில்லையோ? என் என்ன நடந்தாம். காத்துக்கீத்து எண்டு ஏதாவது

கொழும்பிலை வெளிக்கிடேக்கை குண்டு ஒண்டு வெடிச்சதாம். ஸ்பொட்டிலேயே கனபேர் செத்துப் போச்சினமாம். இனிமேலும் ஓடாது எண்டு கேள்வி

அப்ப நாங்கள் எங்கை தங்கிறது? என்னைநு போறது? கிருஷ்ண என்ன செய்வம்? நான் இதுவரை காலமும் ஒருநாளும் அனுராதபுரம் கடந்து பஸ்சிலை போகவில்லை நான் திரும்பி விட்டை போகப்போறன். இனி மேல் வவனியாவுக்கு அங்காலை காலடி எடுத்து வைக்கிறதில்லை.

பிரபா அண்ணை நான் கட்டாயம் போகவேணும். போகாட்டில் இரண்டு கிழமையில் 'நெயினிங்' போச்சு. வேலையும் போய்விடும்.

எங்கை நின்டு பஸ் ஏறுதெண்டும் தெரியாது. சிங்களமும் தெரியாது.

முதலிலை இரவுக்கு நிக்கிறதுக்கு ஒரு வழி பார்த்திட்டுப் பிறகு யோசிப்பம் போறதோ
விடுறதோ என்டு என்ன செல்வி!

தம்பி தங்கைச்சியலை நீங்கள் எங்க போகவேணும்?

கண்டிங்கு பெரியவர் !

நீங்கள் காலமை எட்டுமணிக்கு இந்த இடத்துக்கு வாங்கோ நாலும் கண்டிங்குத்
தான் போகவேண்டும்.

“அன்பிலார் எல்லாந் தமக்குரியர் அன்புடையார் !

என்பும் உரியர் பிறர்க்கு.”

பார்க்கப் பாவமாக் கிடக்கு நீங்கள் வாங்கோவன்

நீங்கள்?

நான் வவனியாதான். கண்டியிலை “பிஸ்னஸ்” செய்யிறஞன். எனக்கு எல்லா இடமும்
தண்ணிப்பட்டபாடு. ‘பீஸ் பீஸ்’ ஆகத் தெரியும். பயப்பிடத்தேவையில்லை. சிங்களமும்
பியத்து ஏறிஞ்சுடுவன். சரியா 8 மணிக்கு வாங்கோவன்.

ப்ராமில்.

ப்ராமில்.

3

மூன்றாவது நாள்

வழிமையா வவனியாவிற்கு அங்காலை நாங்கள் ஒருத்தரும் தமிழிலை கதைக்கிறதில்லை.
அப்பிடியண்டால் கதைக்கிறதேயில்லை. ஊமைப் பாணைதான்.

ஏன் அன்றை?

உம் பிரபாவின்ரை தங்கைச்சி ஏனும்? அதுக்கிடையிலை உங்களுக்கு ஒரு கதை
சொல்லப்போறன். நேற்றிரவு நடந்தது. உன்னமைக்கதை. கும்பிருட்டு
என்ன சிறி ... காதலிக்க நேரயில்லை படமா?

கும்பிருட்டு. 12 மணி நாய்கள் குறைத்தன. பூஜைகள் அங்கும் இங்கும் தாண்டவ
மாடினா. நான் படுத்திருந்தபடியே மெல்லமாகத் தலை நிமிர்த்திப் பார்க்கின்றேன்.
எங்கடை பக்கத்திலை இருந்து ஒரு உருவம் எழும்பிப் போகுது. அங்காலை பெம்பிளை
யளி பக்கமிருந்து இன்னெனுரு உருவமும் எழும்பிப் போகுது. ஒரு ‘சன்’ கிளாசும்
ஒரு ‘குதி உயர்ந்ததுமாக அப்படியே ஶாமான்கள் வைச்சிருந்த அறைப்பக்கமாகப்
போகுது. அப்படியே.... ...

முகத்துக்கு நேரே முகம் பதியது ஒசைப்படாமல் ஒரு

ஒசைப்படாமல் ஒரு

உங்கைபார் எங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு போறதென்று சொன்னவர்
வருகிறோம் வாங்கோ போவோம்

வலனியா முத்துவிங்கம் எண்டால் எல்லாருக்கும் தெரியும். அவ்வளவு 'பேமஸ்'. உந்த 83 கலவரத்துக்கை கூட வவனியாவிற்கும் கண்டிக்குமிடையிலை பாஞ்சு பாஞ்சு வியாபாரம் செய்த ஒரே ஒரு ஆள் பயம் கிடையாது. என்ன பயம் தமிழி! ஏன் பயப்படவேண்டும் தமிழி? எந்த விஷபத்தையும் எதிர் கொள்ளப் பழக்கேண்டும் பிள்ளையள் எத்தினை பேரோப் பவுத்திரமாகக் கூட்டியந்து கரை சேர்ப் பித்திருப்பன்.

ஆ உங்கை திருக்கோணமலை போற பஸ்போலை. அனுராதபுரம் வரையும் போகலாம்.

முன்னுக்கு முன்னுடைம். பின்னுக்கு நாலு. நடுவிலையும் ஒன்றிரண்டு இடமிருக்கு அப்ப ஏறுவோமே முத்துவிங்கள்னை?

உம் உம் ... சத்தம் போடாமல் ஏறுங்கோ! பிறகு இறங்கேக்கை கை காட்டுவன். அப்ப எல்லாரும் இறங்குங்கோ சரிதானே

ஆரோ ஏழூட்டுப் பேர் கையைக் காட்டிருன்கள் பிறத கொண்டக்டரையும் ஏதோ கேட்கிறுன்கள் பிறேம் கவனிச்சியா நீ அவங்களோ ஏதோ கேட்கிறுன்கள் பிறேம் இப்ப ஏற்றிடான்கள், கையிலை அலவாங்கு, கத்தி, ஒம் ஒம் சிறி இப்ப ஏற்றிடான்கள், கையிலை அலவாங்கு, கத்தி, வாள் போலை ஏதோவெல்லாம் வைச்சிருக்கிறுன்கள். நாங்கள் தமிழ் ஆட்கள் வருகிறோம் எண்டு தெரிந்திட்டுது போலை ..

டேய் மெதுவாகக் கணதயடா உதென்ன முன்னுக்குப் பின்னுக்கு ஒடுருன்கள். டேய் மெதுவாகக் கணதயடா உதென்ன முன்னுக்குப் பின்னுக்கு ஒடுருன்கள். உங்கார் முன்னுக்குப்போய் பிரபாவிட்டை ஏதோ சிங்களத்திலை கேட்கிறுன்கள்

பிரபாவும் முழுகிறுன் சித்திரா அழுகிறுள் போலை கிடக்கு ... இண்டைக்கு வெட்டப் போருன்கள் ..

சிறி ஒருக்கால் மெதுவாக முன்னுக்குப்போய் முக்குவிங்கண்ணையிட்டை விஷயத்தைக் கொல்லன்

எனக்குப் பயமாகவிருக்கு கைகால் எல்லாம் உதறுது எடேய் என்றை 'பாக்கும் அறுந்து போக்கு ஒற்றைக்கால் செருப்பும் சனநெரிசலுக்கை தவறிப்போக்கு

இஞ்சை வாரூங்களாடா ஏதோ வசந்தியவையிட்டையும் கேட்கிறுன்கள் கேட்கிறதைப் பார்த்தா, 'இறங்கி ராப்போறியளோ அல்லது இருக்கத்தான் போறியளோ' எண்டது மாதிரியும் கிடக்கு பொறு பொறு இனிச் சரிவராது. ஒருக்கால் முன்னுக்குப் போய் ..

இதென்ன பெரிய கரைச்சலாகக் கிடக்கு. பிறேம் முத்துவிங்கண்ணையோடை ஏதோ கணத்சுப்போட்டு வாருன்

முத்துவிங்கண்ணை எல்லாம் பியங்கு எறிஞ்சு போடுவார்

எவ்வளவு 'ஏக்ஸ்பிரியன்ஸ்' இருக்கு அவருக்கு

உதென்ன முத்துவிங்கண்ணை 'பெல்'லை அடிச்சுப்போட்டு, சாமான்கள் எல்லாத்தை யும் நடுவழியிலை இறக்கிறார்

பங்கை பஸ்கம் வெளிக்கிட்டிட்டுது.

நாங்கள்?

தல்ல காலம், நாங்கள் சரியாகப் பயந்திட்டோம் அவங்கள் திருக்கோணமீலப் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கிற பெடியன்கள் ... மரத் தளபாடங்களோடை நிக்கப் பஞ்சிப்பட்டு இருக்க 'சீற்' கேட்டிருக்கிறான்கள்

நாங்கள் அனுராதபுரத்திலே இறங்குவோம் என்னு எப்பிடி மோப்பம் பிடிச்சாங்களோ தெரியாது. எங்களிட்டை 'சீற்' 'புக்' பண்ணியிருக்கிறான்கள் இறங்கேக்கை பிரபாவிட்டை 'நங்யூ' கூடச் சொல்லிப்போட்டுப் போருங்கள் நல்ல பெடி... இனி என்ன 'டக்' கென்று அடுத்த பஸ்கம் கிடைச்சிட்டுது. இனி 12 மணி மட்டிலே போய்விடுவோம் ...

உங்கை பாருங்கோ செல்வீ! ஆர் வாறிதென்று . . .

முத்துவிளங்கண்ணே! தலை யிலை சாமான்களோடை தாண்டித் தாண்டி கையைக் காட்டுவோமே! அவராவது இறங்கேக்கை கையைக் காட்டேல்லை நாங்கள் காட்டுவோம் காட்டு செல்வி வாணி நீயும் காட்டு ''சிற்றம்பலம் அண்ணே அண்ணே''

''உங்கை பிள்ளை சித்திராவும் உந்தப் பிரச்சினையளுக்கை எத்தினே 'காம்'புகள் ஏறி இறங்கி, ஒரு மாதிரி உயிர் தப்பி சுக்கா வந்து சேர்ந்திட்டுது.

நாலீங்கு பெடியன் பெட்டையளும் வந்து நிக்கினம். இஞ்சாரும் பாக்கியலட்சுமி இஞ்சாரப்பா இஞ்சை வந்து உந்தக் குரங்குகளைக் கலைச்சுவிடும். குரங்குகள் தொல்லை பெருந்தொல்லை சறுக்கீஸ் விளையாடினம்''

''பொறுங்கோ நியூல் கேட்டிட்டு வாறன்''

''அடக்கடவுளே நீங்கள் வந்து கொஞ்ச நேரத்திலே இவ்வளவும் நடந்திருக்கு. அனுராதபுரம் பிரச்சினையாம். ஊரடங்குச் சட்டம் போட்டிருக்கிறான்கள்.'' ''அப்பிடியெண்டால் அந்தப் பிரச்சினையளுக்கை முத்துவிளங்கண்ணைக்கு ஏதாவது'' ''காலைக்கையை அடிச்சு முறிச்சிருந்தாங்கவளெண்டால் அதைப்போல உபத்திரவும் வேறை இல்லை''

''என்ன வசந்தி என்னடி நாங்கள் எல்லாரும் சிரியசா நடந்த விஷயங்களைப் பற்றிக் கதைக்கிறம். பிரபாவின்றை சித்திரா சொறி சித்திரா தலையிலே கையை வைச்சபடி திகைச்சுப்போய் இருக்கிறார்கள்?''

''நீங்கள் இன்னும் திரும்பியோக இரண்டு மூண்டு மாசம் எடுக்கும். தான் இன்னும் இரண்டு கிழமையிலை எப்பிடிப் போறதென்று பிள்ளை ஜோசிக்குது போலை''

''பிள்ளை இரண்டு கிழமைக்குள்ளை உதைப்போல இன்னும் எத்தனையோ சம்பவங்கள் நடந்து முடிஞ்சிடும் பிள்ளை''

''சித்திராவின்றை 1000 ரூபா காசையும் வேறை சாமான்களையும் காணேல்லையாம்...'' ''என்ன பிரபா?''

''க்ரீச் க்ரீச்''

''எடியேய் பாக்கியலட்சுமி இஞ்சை வா முதலிலை உந்த மூக்கைச் சொறிங்க கொண்டு சத்தம் போடுற குரங்குகளைக் கலை என்ன பிள்ளை நீ என்ன சொல்லுரூய்? என்னென்ன சாமான்கள்''

''1000 ரூபா காசு, 'பேர்த் கேட்டிபிக்கத்', 'நிசல்ட்சீற்' 'இன்டர்வியூபோம்'..... அதோடை மாமா என்றை 'ஜெடன்டிக்கார்ட்டும்.....'

“ஜிடெங்டிக்கார்ட்” இல்லாட்டிப்பிள்ளை இஞ்சை ஆளோ தொலைஞ்சமாதிரி என்னென்டு வழியிலை செக்கிங் இல்லாமலே வந்தனியள் அடக்கடவுளே! ”

“திருநீற்றுச் சரையுந்தான் மாமா துலைஞு ”

“இப்ப நாள் ஒரு கதை சொல்லப்போறன் சிறி ”

“மன்னூங்கட்டி! ”

“எங்கடை பக்கத்திலை இருந்து ஒரு உருவம் எழும்பிப் போகுது. பெம்பிளையள் பக்கமிருந்து இள்ளெஞ்சு உருவம் எழும்பிப் போகுது இரண்டுமாச் சேர்ந்து அப்படியே சாமான்கள் வைச்சிருந்த இடம் நோக்கிப் போகுது. ஒன்றைப்படாமல் மூடு பாக்கைத் திறந்து ஒன்றைப்படாமலே ”

‘ஓய் நிறுத்தும்! பின்னை சாமான்கள் பறி போயிட்டுது என்டு இருக்குது. அவர் கதை சொல்லுவரூராம் கதை. கதையை நிற்பாட்டிப்போட்டு நடையைக் கட்டும் கானும்.

ஒரு பெண்: கமலா! நீ ஏன் இன்னமும் திருமணம் செய்யவில்லை?

கமலா: ஏற்கனவே! நான் திருமணம் செய்துவிட்டேன்.

மற்றவர்: அப்படியாயின் தாவிக்கொடி எங்கே?

கமலா: சிறைம் தங்கைக்குக் கொடுத்துவிட்டாரே.

காசாளர்: [ஆபீசிலுள்ள பெண் லிகித்தரைப் பார்த்து] உங்கள் விழிகள், கூந்தல் மிகவும் அழகாக இருக்கின்றதே!

பெண்விகிதர்: ஹலோ! என்ன இப்படியெல்லாம் சொல்லுறிங்க. ஆபீசிரிடம் சொல்லி விடுவேன்.

ஆபீசர்: அவர் கவிஞர் ஆச்சே!

ஒருவர்: தம்பி ஏன் அந்த மாடு, சிமெந்துபை பேப் பர் சாப்பிடுகிறது.

மற்றவர்: அந்த மாட்டுக்கு உள்ள புத்தி உனக்கு இல்லையே.

ஒருவர்: ஏன் தம்பி?

மற்றவர்: வைக்கோவில்தான் பேப்பர் செய்கிறார்களே!

வந்தவர்: ஏன் தம்பி உந்த பச்சைப் பண்ணுலை எல்லாம் சாம்பல் நிறமாய்க் கிடக்கு?

தொழிலாளி: உடல் நலத்தில் கவனமெடுக்காவிடின் எம் நிலைதான் உம் நிலையுமென எமக்கு நினைவுபடுத்தத்தான்.

கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் நடாத்தப்பட்ட கணைப் போட்டியில் 3-ம் பரிசு
பெற்ற கவிஞர்

எழுதியவர்:- வே. சிவானந்தன்

விழித்துக் கொண்டிருப்போம்

பெருகும் நதியின் கரையின் அருகே
உதிரும் மண் குடிலில் வசித்த
கருகும் எண் சாண் உடல்கள் எட்டை
பெருகும் வெள்ளம் கொ(ன)ண்டு சென்றதனாலே
முளிப்புடன் நாம் விழித்துக் கொண்டிருப்போம்.

ஒளித்து வைத்துள்ள எம் உயிரை
ஒழுக்கும் ஒநாய்கள் உலாவுவதாலே
களிப்புகள் இன்றி வாழ்நாளை
கழித்துக் கொண்டே ஓட்டுவதால்
முளிப்புடனே நாம் விழித்துக் கொண்டிருப்போம்.

இவ்வுலகை விட்டு அவ்வுலகை நோக்கி
செல் என்று கூறி ஷஷல் எம்மை நோக்கி
கல் போல தொடராய் வந்ததனாலே
இல்லாருடன் ஆண்டு இரண்டையும் இழந்தோம்
இனியும் இழப்புக்கள் தொடராமலிருக்க
விழி முடி தூங்கையிலும் நாம் விழித்துக் கொண்டிருப்போம்.

பழி கூறும் சிறுக்கர்கள் பாராளுமட்டும்
மொழி பேதம் எமக்குள் முடியாது என்றும்
மொழிக்காக விழி இரண்டை
சிறைக் கிளியிடம் பறித்தார்
எம் விழியாம் தமிழ் மொழி
குழி சேராமல் காக்க
நாம் விழித்துக் கொண்டிருப்போம்.

எம் இலட்சிய பாதையை
இரண்டாக்க நினைத்து
உளி கொண்டு அடிந்தார்
அயல் நாட்டு தருக்கரீ
குரல்வளை முடிநின்றும் பன்னிருநாள்
இருவிழி மூடாமல் அவன் நின்றுள்ள

அகிம்கை போதித்த குருவிற்கே
 அவன் அகிம்கை கற்பித்து விட்டான்
 கிலிகொண்டு நாம் பணிவோம் என்று
 பலிகொண்டு நின்றார் நம்மவர் உயிரை
 பறிபோகாமல் உரிமை காக்க
 நாம் விழித்துக் கொண்டு தானிருப்போம்.

கருக்குழியில் மேடேறி
 சவக்குழியில் டூடறிவிடும்
 சதுரங்க நாடகத்தை சடுதியிலே நடத்திவிட்டு
 சாதனைகள் செய்தவர்போல்
 வேதனையை தாம் சுமந்து
 பட்டது போதுமென்று
 காட்டை அழித்தவர்கள்
 நாட்டை விட்டே சென்றுவிட்டார்
 இன்று “ரேட்டு”யில் நிற்கின்றோம்
 ஆதவினால் விழித்துக் கொண்டிருப்போம்.

கண்ணீரில் மஜையாட்டி
 கைக்குழந்தையுடனிருக்க
 பள்ளிக்குச் சென்ற பிள்ளை
 பாதியிலே திரும்பிவர
 வேலைக்கு சென்று திரும்பியவர்
 வீதியிலே இறந்து பட்டார்
 இது எமது இறந்த காலத்தில் மட்டுமல்ல
 இனியும் நடக்கலாம் என்பதால்.
 என்றும் நாம் விழிப்புடன் இருப்போம்.

பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரியைப் பார்த்தபின்
 பார்வையாளர்: ஏன் டொக்டர் ஆண்கள் வேருகவும் பெண்கள்
 வேருகவும் வைத்திருக்கிறீர்கள்?
 டொக்டர்: சேர்ந்திருக்கிற அளவுக்கு அவர்கள் பைத்தியங்கள்
 அல்ல.

ஒருவர்:	(சீமெந்து தொழிலாளியைப் பார்த்து உமக்கு)
	என்ன சம்பளம்?
தொழிலாளி:	4,500/- கிடைக்கும்.
மற்றவர்:	அடிப்படை என்ன?
தொழிலாளி:	அடிப்படை கல்லு.

கலை இலக்கிய வட்டத்தினால் நடாத்தப்பட்ட சிறுக்கைப் போட்டியில் 3-ம் பரிசு
பெற்ற சிறுக்கை

எழுதியவர்:- கே சோமசுந்தரம்

மனச் சாட்சி

சித்திரை மாத வெய்யில் கொடுரோமாக வெளியில் எறித்துக்கொண்டிருந்தது. நான் வேலை செய்யும் கந்தோர் அறைக்கு எதிர்ப்புறத்தே திறந்த வெளியினாடாக வீசிவரும் அனல் காற்று யன்னலுக்கூடாக வீசி வியர்க்குப் பரவியிருக்கும் என உடம்பை மெண்மேலும் சித்திரவதைப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. மேலே சுழன்றுகொண்டிருந்த மின்சார விசிறியும் ஏட்டிக்கு போட்டி போடுவதைப்போல் வெப்பக் காற்றினையே திரும்பத்திரும்ப என் உடம்பில் மோதவைத்து உடலில் இருக்கும் இரத்தத்தைச் சிறுதுசிறிதாக உலரவைத்துக் கொண்டிருந்தது யன்னலுக்குப் பக்கத்தில் இரண்டு காட்டு மரவள்ளி மரங்கள் பெரும் ஆலவிருட்சம்போல் நன்றாகக் கிளைவிட்டு, கூரை மீது தள் இட்டம்போல் கொடிகளைப்போல் படர்ந்து சூழலை குஞ்சுஞ்சுவென்று குளிர்மைப்படுத்திய அந்த இருமரங்களையும் மொட்டையாக போகம் தவறி மாசி மாதம்தான் சிவில் நிர்வாகப் பகுதியினர் வந்து ஆகாயத்தை நோக்கி ஒங்கி வளர்ந் திருக்கும் ஒரு பிரமாண்டமான மலைவேம்பைத் தறிப்பதைப்போலுள்ள மனநிலையில் நின்று பத்துப் பதினெந்துபேர் இரண்டு நாட்களாக வெட்டிவிட்டுப் போனார்கள். அம்மரங்களை மாரி தொடங்கையில் வெட்டியிருந்தால் இந்நாட்களில் கிளைகள் கிசுகிசு வென்று வளர்ந்து சிறிதளவாவது வெப்பத்தைத் தடுக்கக் கூடியதாகவிருக்கும்.

நேரம் மதிய உணவுவேளையானதால் நான் கைகளை அலம்பிவிட்டு கன்றினி விருந்து வந்த சோந்றுப் பார்சலைப் பிரித்து நோட்டம் விட்டேன். இன்று பரவா விரும்பி வரும்பும் கரட் சம்பலும், பருப்புக்கறியும் அங்கே புதையலைப்போல் புதைந்து கிடந்தன. நான் கொடுக்கும் ஐந்து சூபாவுக்கு இது பரவாயில்லை என்ற மனத்திருப்பதியுடன் உணவை உண்ணத் தொடங்கினேன். இப்போ மாதக்கணக்காக நான் கன்றினிலிருந்து சைவப்பார்சல்தான் எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றேன். ஏனென் ரூம் அதனால் எனக்கு இரண்டு இலாபங்கள். ஒன்று மீண் பார்சலை வைத்துக் கொண்டு இது அழுகிய புழுப்பிழத்த மீனங்கிருக்குமோவென்ற சந்தேகம் சைவப் பார்சல் சாப்பிடும்போது ஏற்படாது. இரண்டாவது, சைவப்பார்சலை அதிகமாக நான் விரும்பும் உருகோக்கிழுங்கோ அல்லது சோயா மீற் சூழலோ இருப்பது எனக்கு மிகவும் பிடிக்கும். இப்படியான காரணத்தினாலும் மீன்பார்சல் எடுத்தால் மீனைத் தேடி எடுப்பதற்கு அதிக நேரம் செலவதாலுமே இன்று பெரும்பாலாளவர்கள் சைவ உணவுப் பார்சலையே விரும்புகிறார்கள். சாப்பாட்டில் உப்புப்புளி பற்றி நான் ஒரு தாஞ்சும் கவலைப்படுவதில்லை. எப்படியோ பார்சலிலுள்ள உணவை மின்டு விழுங்கினால் எல்லாம் உடம்பில் சேருமே என்ற மனநிறைவுதான்.

என் உணவு முடிந்த பின்னர் கையை அலம்பிவிட்டு நேரத்தைப் பார்த்தேன். நேரம் பகல் 12-45. இன்னும் 15 நிமிட நேரம் ஒய்வெடுக்கலாம். நான் அனிந் திருந்த சேட் எல்லாம் நான் சூடான உணவை உண்ட காரணத்தினாலோ என் நோயோ நன்றாக நன்னிதிருந்தன. சிறிது நேரம் வெளியில் சென்று ஒய்வெடுக்க நினைத்து கீழெந்துகூட்டுஸ்தாபன இரட்டைமாடிக் கட்டடத்தின் முன்னே செழித்து வளர்ந் திருக்கும் வெப்பமரத்தின் கீழே சென்று இளைப்பாறினேன். என்னைப்போல் ஒரு சிலர்

அங்குள்ள மரங்களுக்குக் கீழ் நின்று ஒய்வெடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது தான் என்னினேன். இயற்கை மரங்கள் தரும் குளிர்மை எல்லாம் நிரந்தரமானவை. ஆனால் மனிதனால் செயற்கையாகக் குவிந்தும்போது அது நிலைநிற்பது தற்காலிக மாகத்தான் என்று.

வெளியில் இன்னமும் கொஞ்சத்தும் வெய்யில் தன் சுயசூபத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருந்தது. தூரத்தே முழு வடமாகானத்திற்கே பெருமை தேடித்தரும் சீமெந்துத் தொழிற்சாலையின் கட்டிடத் தோற்றும் கம்பீரமாகவும் மனௌரம்மிய மாகவுமிருந்தது. அக்கட்டிடத்திலே ஆகாயத்தை நோக்கி உயர்ந்து அழகாகத் தோற்றுமளித்த தூசிபோக்கிகளிலிருந்து சிறிது வெண்மையுடன் கலந்த மங்கிய தூசிகள் ஆகாயத்தை ஊடுருவி வெளிக்கிளம்பி எதிர்த் திசையில் தெரிந்த மரங்கள்டர்ந்த தோப்புக்களில் மெதுவாகக் கலந்து சுற்றூடில் வெண்மையப்படுத்திக் கொண்டிருந்தது. வேறு நாட்களிலென்றால் இந்தக்காட்சியை நான் வெகுநேரமாகப் பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருப்பேன். ஆனால் இன்றே காலையில் வீட்டில் நடந்த நிகழ்ச்சியொன்று மனதுக்குள்ளேயிருந்து உறுத்திக் கொண்டேயிருந்தது.

ஆம் இன்று காலையில்தான் நான் எனது அருமை மனைவி பரிமளத்தின் மீதும் ஆரூயிர்ப் பிள்ளைகள் மீதும் எரிந்து விழுந்திருந்தேன். நான் அவர்கள்மேல் எரிந்து விழுவதற்கும் காரணகர்த்தா நானேதான், என் இயலாமையுந்தான். ஒரு குடும்பத் தலைவன் என்ற முறையில் நான்தான் வீட்டிலுள்ள குறைகளைவற்றையும் பொறுப்பேற்று நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். ஒரு ஆண் ஒரு பெண்ணை வைத்துக் காப்பாற்ற முடியாவிட்டால் அவன் திருமணமே செய்யக்கூடாது. அதேபோல் அவனிடத்தில் பிள்ளைகளை வைத்துப் பராமரிக்கக்கூடிய பொருளாதாரம் இல்லா விட்டால் பிள்ளையே பெறக்கூடாது. நானும் மற்றைய ஆண்களைப்போல் எப்படியா வது உடையது என் பிள்ளைகளைக் காப்பாற்றலாம் என்ற நம்பிக்கையுடன்தான் பிள்ளைகளையும் பெற்றேன். ஆனால் பிள்ளைகள் வளருப்போது பற்பல செலவுகள் அவர்களது கல்வியைச் சாட்டாகவைத்து ஏற்படுமே என்பதை நான் உணர்ந்திருக்க வில்லை

இன்று காலையில் நான் வேலைக்குப் புறப்பட ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருக்க கையில் ஒரு மகன் வந்து “அப்பா இரட்டைறாள் கொப்பிக்குக் காச வேணும்” என்றது மற்றது “கொம்பாஸ் பெட்டிக்குக் காச வேணும்” என்றது. அடுத்தவரோ “சேர் இண்டைக்கு மறந்திடாமல் சம்பளக் காச கொண்டுவரச் சொல்லிச் சொன்னவர்” என்றார். எனது கெட்டகாலம், இந்த நேரம் பார்த்து எனது மனைவி பரிம எழும் ‘சோத்தரிசி இன்றுடன் முடிந்துவிட்டது’ என்றார். எனக்கு உடனே என்ன செய்வதென்றே தெரியாமல் உடல் நடுங்கியது. தலை சுற்றியது. ‘‘என்னை நீங்க ஜொருவரும் நிம்மதியாய் இருக்கவிடமாட்டியனோ’’ என்று என்றுமில்லாதவாறு உரக்கக் கத்தினேன். எதிர்பாராதவாறு என் ஆவேசத்தைக் கண்ட என் பிள்ளைகள் ஒன்றுமே பேசாது அவரவர் பாட்டுக்குப் பள்ளிக்கூடம் போய்விட்டார்கள்.

என்மனைவியும் ஒன்றுமே பேசாது கவலையுடனை முகத்துடன் காணப்பட்டாள். நான் வேலைக்குப் புறப்பட ஆயத்தமாக எனது சயிக்கிளை எடுக்கையில் மனைவி காலை உணவுப் பார்சலை, சயிக்கிளை தூக்கியிருக்கும் பைக்குள் வைத்துக் கொண்டே ‘‘நீங்கள் இண்டைக்கு அரிசி வேண்ட வேண்டாம். கமலம் நேற்றுத்தான் இருப்பது கிலோ அரிசி வாங்கினவன். நான் அவளிடம் மாறி ஜஞ்சு கிலோ எடுக்கிறன். பிறகு

சம்பளம் எடுத்த பிறகு வாங்கிக் கொடுக்கலாம்” என்று கவலையுடனும் பயத்துடனும் சொன்னார். நான் அவளின் முகத்தைப் பார்க்காமலே “நான் இண்டைக்குப் பின்னேரம் வரச் சுணங்கும். ஏஜன்சி சிவஞானத்திட்டைபோய்க் கதைச்சு என்னண்டாலும் ஒண்டு செய்யப்பாக்கவேண்டும். இப்படியே எந்த நாளும் பிச்சைக்காரரைப் போல் இருக்கேலாது” என்று சொன்னவுடனேயே அவள் “ஐயோ அத்தான்! உந்த எண்ணத்தை மட்டும் கைவிடுங்கோ! நாங்கள் ஒண்டாக இருந்து கஞ்சியாகுதல் குடித்துப்போட்டிருப்பம். உப்பிடி உங்களைப் பிரிஞ்சு என்னிலை இருக்க ஏலாது. அதுவும்போக உவங்களை நம்பிக் கையிலை கழுத்திலை இருக்கிறது போனாலும் பரவாயில்லை. கடைசியிலை நிங்கள் செய்து கொண்டிருக்கின்ற இந்த வேலையும் இல்லாமல் போனால் எங்கள் பாடு அதோ கதிதான். அதுதான் அத்தான் நான் உங்களைக் கால்லை விழுந்து கேக்கிறன். உந்த வெளிநாட்டு எண்ணத்தை விட்டு உங்கோ” என்றால், நான் ஒன்றும் பேசாது வந்துவிட்டேன்.

பிள்ளைகள் வளர்ந்தால் உணவு, உடை, படிப்புச் செலவுகள் அதிகம்தான், எனது பிள்ளைகளின் வளர்ச்சிபோல் எனது சம்பளமும் வளர்ச்சியடையவில்லையே எனது சம்பளம் வளர்ச்சியடையவேண்டுமானால் ஒன்றில் நான் இன்னமும் படித்து ஏதாவது சோதனைகள் பாஸ் பண்ணவேண்டும். அல்லது தொழிற்சாலை மேல் அதிகாரிகள் மனம்வைத்து எனது சம்பளத்தை அதிகரிக்கவேண்டும். அதுவுமில்லாவிட்டால் கந்தோரில் மட்டுமில்லை முழுத்தொழிற்சாலையிலும் மற்றவர்கள் செய்வதைப்போல் மனச்சாட்சிக்கு விரோதமாக செய்யும் வேலையையும் இழுத்தழிச்சு ‘ஓவரைம்’ என்று அதையே கட்டிஅழுவேண்டும். என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனது பிள்ளைகளின் படிப்பே திண்டாட்டத்தில் இருக்கும்போது எனது எதிர்கால படிப்பைப்பற்றி எண்ணிப்பார்க்கவே அருகதையற்றவன் அடுத்தது மேலதிகாரிகளினால் எனது சம்பளம் கூட்டுவதற்கு மற்றையோர்க்கு இல்லாத மந்திரசக்தி எனக்கில்லை. சிலவேளை எனது காலம் நல்லாய் இருந்தால் மேல் அதிகாரிகளின் அனுச்சிரகமும் கிடைக்கலாம். ஆனால் எனது காலம் என்னை இப்படி அலைத்துக்கொண்டிருக்கேக்கை அது எப்படி எனக்குத் துணைநிற்கும்?

“ஓவரைம்” செய்வதென்பது எனது ஜென்மத்துப் பகை. எனது மனச்சாட்சியின்படி மிக அவசரமான ஒரு வேலையை ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் முடிக்கவேண்டுமே என்பதற்காக மேலதிக நேரவேலை செய்வேனெயொழிய ஊதியத்தைப் பெருக்கவேண்டுமென்ற நோக்கில் O. T. செய்வதில்லை. ஆனால் எனது கந்தோரில் கீட்டுப்பிடிக்க ஆட்டைப்பிடிக்க என்று சாட்டுச்சொல்லி O. T. செய்வதையே வழக்கமாககிக் கொண்டிருப்பதை நினைக்கையில் சிரிப்புத்தான் வருகிறது. O. T. என்ற அந்த இரு எழுத்துக்களும் அவர்களின் இரத்தத்தில் எப்படி ஊறியிருக்கிறது என்பதை அறிவதை விடுத்து இப்படி அநியாயமாக O. T. என்று உழைக்கும் ஊதியம் எப்படி அவர்களது இரத்தத்தில் இரத்தமாக ஊறுகிறது என்பதை என்னினால் வியப்பாகத்தான் இருக்கிறது. இது மட்டுமா வீட்டிடல் கொண்டுபோய் வேலை செய்கிறோம் என்று சொல்லி அவரவர் வீடுகளிலே தஞ்சமடையும் பைஸ்களும் எழுதும் தாள்களும் கணக்கிலடங்கா.

ஏன்? எனது பக்கத்து வீட்டு நாதனும் நானும் அடுத கந்தோரில்தான் வேலை செய்கின்றோம். அவனுக்கும் எனக்கும் கிடைக்கும் அடிப்படைச் சம்பளம் ஒரே தொகைதான். ஆனால் மாதாமாதம் அவன் O. T. செய்து ஆயிரம் இரண்டாயிரம் என்னைவிடக் கூடுதலாக வீட்டுக்குக் கொடுக்கிறான். இதனால் அருகருகே இருக்கும் எனது குடும்பத்திற்கும் அவனது குடும்பத்திற்குமிடையே வாழ்க்கைத் தராதரத்தில்

சில வேறுபாடுகள் இருப்பதில் ஆச்சரியமொன்றுமில்லை. அவன்து மனைவியோ ஏதாவது விசேஷ வைபவங்களுக்குச் செல்கையில் விதம்விதமான காஞ்சிபுரம் பட்டுடன் செல்லுவாள். எனது மனைவியோ பெட்டியிலிருக்கும் ஐந்தாறு சிலக் சாறிகளை மாற்றி மாற்றி உடுத்துக் கொண்டு போவாள். நாதனின் வீட்டில் பெரிய கலர் T. V. இருங்கிறது. என்னுடைய வீட்டிலோ ஒரு சிறிய Trasistor Radio பெட்டிதான். அதுவும் சம்பளம் எடுத்த சில நாட்களுக்கு மட்டுமே படிக்கும். அதன் பின்னர் பற்றறி வாங்குவதற்கு பணத்திற்குத் திண்டாட்டம். ஆட்களுக்கே வயிற்றுக்கு திண்டாட்டம். சாப்பிடுவதோ அரைவயிறு, கால்வயிறு இதற்குள் நேடியோவுக்கு பற்றறியும் வாங்குவதற்கு எங்கே போவது?

இப்படியே எனது பின்னொலர்ப்பு முறைக்கும் அவன்து பின்னொலர்ப்பு முறைக்கும் வித்தியாசங்கள் ஏராளம். உணவில் வித்தியாசம். அவன்து பின்னொலர்களும் எனது பின்னொலர்களும் ஒரே பாடசாலையில்தான் படிக்கிறார்கள். நாதனின் பின்னொலர்கள் வெள்ளொ வெள்வர்ந்த சேட்டுடன் நீலக்களிசானும் கால்களுக்கு நீலச் சப்பாத்தும் வெள்ளொ மேசும் போட்டு அழகாகவும் ஆடம்பரமாகவும் சைக்கிள்களில் போவார்கள். எனது பின்னொலர்களோ துவைச்சுத் துவைச்சு வெண்மையே குறைந்து மங்கிக் காவியேறியுள்ள சேட்டுடனும் வெளிறிய நீலக்களிசானும் கால்களுக்கு இறப்பர் செருப்புடனும் நடையில் பாடசாலைகளுக்குச் செல்வார்கள். ஆனால் ஒன்று படிப்பில் எனது பின்னொலர்கள் நாதனின் பின்னொலைவிடச் சூரர்கள்.

வீட்டைப் பொறுத்த அளவிலும் எனது வீட்டைவிட நாதனின் வீட்டில் தட்டு முட்டுச் சாமான்களிலும் ஏனைய வசதிகளிலும் கூடத்தான். அவன்து வீட்டுச் சுவர் கவளல்லாம் அழகாகத் தீந்தை அடிக்கப்பட்டு யன்னல் கதவுகளுக்கு வாணில் பூசப் பட்டு லேஸ்துணியினுலான திரைகள் நிறம் பொருந்தக்கூடியதாகத் தொங்கவிடப் பட்டு சுவர்களில் அழகான மணிக்கூடும் மற்றும் ஓவியங்களும் ஓப்பாக அலங்கரிக்கப் பட்டிருக்கும் அத்தோடு அவனின் சின்றறடியில் உயர்ந்த தண்ணீர் தொட்டி ஒன்று அமைக்கப்பட்டு மோட்டாரின் உதவியுடன் குளியலறை, மலசலகூடம், குசினி மற்றும் வேண்டிய இடங்களில் பைப் போடப்பட்டிருக்கும். அவனின் வீட்டுக்கு முன்னால் அழிய சிறு பூந்தோட்டமும் வீட்டை ஒண்டி அமைக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய கராச்சில் C 90 மோட்டார் சைக்கிளும் எப்போதும் தயார் நிலையில் இருந்துகொண்டேயிருக்கும். இப்படியே நாதன் வீட்டில் எனது வீட்டைவிட எவ்வளவோ வசதிகள் கூடிருக்கின்றதென்றே சொல்லலாம்.

என் வீட்டில் இப்படியான வசதிகள் இல்லை. என் மனைவியோ அல்லது எனது பின்னொலர்களோ இப்படிப்பட்ட வசதிகளுக்காக ஏங்குவதுமில்லை. என்றாலும் சிலசில பிவளைகளில் நாதன் வீட்டில் T. V. ஒடும்பொழுது எனது பின்னொலர் உக்கிப்போய் பிரிந்திருக்கும் எங்கள் கிடுகுவேலி நீக்கலுக்கூடாக நின்று T. V. பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது எங்குப் பொல்லாத கோபம் வந்து ஏசி சிலவேளைகளில் அவர்களை அடித்ததும் உண்டு. அப்படி அவர்களை அடித்த பின்னர் எனது பின்னொலர் வீட்டிலே T. V. பார்ப்பதற்கு கிடைக்காமையையும் எனது இயலாமையையும் நினைத்து நான் கவலைப்படுவேன்.

என் மனைவியோ என்னைவிட நல்லவள். வல்லவளும்கூட. வீட்டுத்தோட்டத் தைச் சரியாகக் கவனித்தால் எங்களுக்கும் வசதிவரும் என்று சொல்லி வெய்யில் மழை பாராது வீட்டில் இருக்கும் சிறுதோட்டத்துடன் நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பாடுபடுவாள். அவனும் மற்றைய பெண்களைப்போல் என்முடித்தன

மாக வாழவேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டும் அந்த ஏக்கத்தால் எனது உழைப்பின் தரத்தைக் குறைவாக மதித்து நச்சரித்துக் கொண்டுமிருந்தால் எனது தலைவிதி அதோக்திதான்.

எனது வாழ்க்கைத் தராதரத்திற்கும் நாதனின் வாழ்க்கைத் தராதரத்திற்கு மிடையே உள்ள வித்தியாசம் O. T. ஒன்றினால் மட்டும் ஏற்பட்டதொன்றே. நான் "செய்யும் தொழிலே தெய்வம்" என்று எண்ணி எனக்குத் தந்த கடமைகளைக் கடமையுணர்ச்சியுடனும் மனச்சாட்சியுடனும் எனக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம் நிலை நிற்கவேண்டுமே என்று எண்ணி நேரமையாகவே செய்து முடிக்கிறேன். ஆனால் நாதன் அப்படியல்ல வேணுமென்றே வேலைகளைத் தேங்கவைத்து மேலதிக் கேரத்தில் வேலை செய்தே அவற்றை முடிப்பான். எனது நேரமை எனக்கு அஞ்சாமையைத் தருகிறது. ஆனால் அவனும் மேலதிகாரிகளிடத்தருந்து நல்ல பெயர் எடுக்க வேண்டுமே என்று எதற்கும் அஞ்சியும், O. T. பெறுவதற்காக அவர்களுக்குப் பலவிளித்துக் காட்டியும், பந்தம் பிடித்தும் அவர்களுக்குத் தொட்டாட்டு வேலை செய்து கொடுத்தும் அதே நேரத்தில் மற்றவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தும் பல வழிகளிலும் சுய நலத்தையே முன்வைத்துத் தொழிற்படுகின்றன.

மனிதன் உழைப்புக்குத் தகுந்த ஊதியத்தைப் பெறுவதைவிட இழி குணத்திற்கு ஏற்ற கூடுமான ஊதியத்தைப் பெறுவதை நினைக்கும்போது எனக்குக் கவலையாய்த் தான் இருக்கும். என் மனச்சாட்சி நான் நல்வழியில் உழைத்துத்தான் வாழ்கின் நேரன் என்று பெருமைப்பட்டாலும் என் உள்ளத்தின் எங்கோ ஒரு மூலையில் என் தகுதியை ஒத்தவன் மனச் சாட்சிக்கு விரோதமாய் என்னைவிடக் கூடுதலாக உழைப்பதை என்னும் போது பொருமையும் ஏக்கமும் தோன்றுவதைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு எனது உள்ளம் பண்படவில்லையே என்பதை அறியும்போது மனம் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. அதேநேரம் நாதனின் மனைவி அடிக்கடி ஒடிவந்து என் மனைவியிடம் ஜிந்து பத்து கடன் கேட்பதை என்னும்போதும் நாதனும் அவனது மனைவியும் பணம் போதாக்குறையினால் இடைக்கிடை அவர்களுக்கிடையே சண்டை ஏற்படுவதை என்னும்போது என்னில் பெருமைப்படக்கூடியதொன்று என்பதை உணரவும் முடிகிறது.

எப்படியும் ஒருவன் மேலதிகமாக உழைத்துக் கிக்கனமாகச் செலவு செய்து எதிர் காலத்திற்காக மிச்சம்பிடித்து வைத்தல் எப்போதும் நல்லதுதான். என்னைப்பொறுத்த வரை நான் மேலதிகமாக உழைப்பதற்கு இப்போதுள்ள ஒரேவழி கொழும்புக்குச் சென்று அங்கே உத்தியோகம் பார்ப்பதுதான். எப்படியாகிலும் பகுதிநேர வேலை செய்தாகிலும் இங்கு என்கைக்குக் கிடைப்பதைவிட செலவுபோக ஆயிரம் இரண்டாயிரம் கூடுதலாக உழைக்கலாம் என்ற வல்லமை எனக்கு இருக்கிறது. அப்படியான ஊதியம் கிடைத்தால் கவலையில்லாது ஒரு சாதாரண வாழ்க்கை வாழ்வதோடு பிள்ளைகளின் எதிர்காலத்திற்கும் ஒரளவாவது சேமிக்கலாம் என்ற ஒரே திடமான முடிவுக்கு வந்தவனும் நேரத்தைப் பார்க்கின்றேன். நேரம் பி.ப. 1-05 ஆகிவிட்டிருந்தது. ஜிந்து நிமிடநேரம் கூடுதலாக என்னையுமறியாமலே சிந்தனையில் ஆழ்ந்ததை என்னிப் பரபரப்படைந்து எனது கந்தோர் அறையை நோக்கிச் செல்கின்றேன்.

அங்கே கந்தோரில் எனது வருகைக்காகக் காத்திருந்த நிர்வாக மனேச்சரின் பிழுன் என்னை உடனடியாக மனேஜர் கூட்டிவரும்படி சொன்னதாகச் சொன்னார். நான் சிறிது தயங்கியபடியே பியுனின் பின்னால் சென்றேன். நிர்வாகப்பகுதி மனேஜரின் அறைக் கதவை மெதுவாகத் திறந்துகொண்டே உட்சென்ற என்னை, குளிருட்

டப்பட்ட குளிர்காற்றுத் தமுவியது. பொனிவாக வீற்றிருந்த மனேஜரோ என்னைச் சூசனத்தைக் காட்டினார்.

நான் 'தாங்கு சேர்' என்று சொல்லிக்கொண்டே ஆசனத்தில் அமர்ந்துகொண்டே அவர் என்ன சொல்லப்போகிறார் என்பதை அறிவதற்காக என் காலைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டேன்.

சிறிது கணம் என்னை உற்றுநோக்கிய அவர் முகம் மலர்ச்சி அடைந்து கொண்டே ''தெயர் இஸ் எ கிளாட் நியூஸ் வொர் யூ'' என்றார்.

நான் தயங்கிபடியே ''சேர்'' என்றேன். ''ஐசே யூ ஆர் புறமோரட் அஸ் எ..... அண்ட் யுவர் சலறி வீல் பி வொர் தவுசன்ட் வுறம் நெக்ஸ்ட் மந்'' என்றார்.

நான் என்னை அறியாமலே இருக்கையை விட்டெடமுந்து இருக்கைகளையும் கூப்பி நன்றி சொல்ல முன்னரே அவர் எனது வலக்கையைப் பற்றிக் குலுக்கிக்கொண்டே ''விஸ் யூ வொர் த பெஸ்ட்'' என்றார்.

தாங் ''யூ வெரிமச் சேர்'' என்று சொல்லிவிட்டு வெளியில் வந்த எங்கு, பிள்ளைகள் கேட்ட சம்பளக்காசு, இரட்டைறூள் கொப்பி, கொம்பாஸ் பெட்டியுடன் மனைவி சொல்லிய சோத்தரிசியும் நினைவுக்கு வந்தன

''வினைத்திட்பம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்பம் மற்றைய எல்லாம் பிற...''

- திருக்குறள்

முதலாளி:

என்ன? சோத்துக்கை கல்லு எண்டு சாப்பிட்ட வன் எல்லாம் பேசிப்போட்டுப் போருன்.

சமையற்காரன்:

நான் அரிசி பார்த்துதான் வா ஸ் கி ஸ் ன் ன். முன்னாலே சீமெந்து பக்டறியிலை உடைக்கிற கல்லு பறந்திருக்கும்போலை.

அன்பார்ந்த இலக்கிய நண்பர்களே! . . .

சென்ற சில வருட காலப்பகுதி இலக்கியங்களைப் பிரசவிக்கின்ற வயிறுகள் காலத்தின் கட்டாயத்தால் இறுக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த வேளையில் சீமெந்து உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருந்த தொழிலாளராகிய நாம் இலக்கியத்திற்கும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென ஆவஸ் கொண்டோம். அதன் பலனுக 1989 சித்திரைத் திங்களில் ‘கலை இலக்கிய வட்டம்’ என்ற அமைப்பை உருவாக்கினாலே. மாதாந்தம் ‘சங்கமம் வட்டம்’ என்ற அமைப்பை உருவாக்கினாலே. மாதாந்தம் ‘சங்கமம் வட்டம்’ என்ற அமைப்பை உருவாக்கினாலே. அதில், தொழிலாளர் மத்தியில் இலைமறைகாயாக இருந்து வருகிற இலக்கிய கர்த்தாக்களை இனங்களை வாய்ப்புகள் அளித்து வருகிறோம். அத்துடன் எம் தொழிலாளர்களின் மனவெளிப்பாடுகளை வெளிப்படுத்த கைவிளைத்திறன், ஒவியங்கள், சிறபங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றோம்.

இது தலை தொழிலகத்திற்கு வெளியில் இருந்தும் இலக்கிய விற்பனைர்களை அழைத்து இலக்கிய விருந்து படைக்கின்றோம். இதன் பலனுக முதலாம் ஆண்டு நிறைவேசயாட்டி நடைபெற்ற கவிதைப் போட்டி, சிறுகதைப் போட்டியில் பல திறமைசாலிகளை இனங்களை கொண்டோம்.

எமது வளர்ச்சியின் அடையாளமாக முதலாம் ஆண்டு பூர்த்தி விழாவில் ‘சங்கமம்’ என்கின்ற சஞ்சிகையொன்றை வெளியிடுகிறோம் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை தொடர்ந்து வெளியிட எண்ணிடுவிட்டு வோம்.

இனி வரும் காலங்களில் நடக்கத் துறைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க எண்ணிடுவிட்டு வோம். நம்மிடையே இருக்கும் நாடகக் கலை ஞர்களைப் பிற நாடகப் பட்டங்களுக்கு அனுப்பியும், திறமையுள்ள நெறியாளுகையாளர்களை இங்கு வரவழுத்துப் பயிலவும் எண்ணிடுவிட்டு வோம்.

எமது இந்த இலக்கியப் பணிக்கு, தொழிலகத்திலிருந்தும் வெளியில் இருந்தும் வரவேற்பும் உற்சாகமும் தந்து ஊக்குவிக்க வேண்டுமென அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

நன்றி

செயற்குழு
கலை இலக்கிய வட்டம்

பெருந்தன்மை

எழுதியவர்:- ஸ்ரீரங்கநாதன்

இறைவனின் படைப்பினிலே மனிதப் பிறவி எடுப்பது மிக மிக அரிவென்று ஞானிகளும், முனிவர்களும் கூறியளர்கள். அவர்கள் எதற்காக மனிதப்பிறவி அரிவென்று கூறினார்கள் என்பதை எம்மில் பலர் சிந்திப்பதில்லை. ஏனைய பிறவிகளை விட மனிதப் பிறவிக்கு சிந்தித்துச் செயலாற்றுகின்ற அறிவை இறைவன் கொடுத்துள்ளான். ஆனால் அந்த சிந்தித்துச் செயலாற்றுகின்ற பகுத்தறிவை எல்லோரும் பயன்படுத்துவ தில்லை. அவர்களைத்தான் மனித ஜடம் என்று அறிஞர்கள் கூறு கிறார்கள். பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்திச் சிந்தித்துச் செயலாற்றுகின்ற மனிதனை மகாண் என்றும் பெருந்தன்மை உள்ளவன் என்றும் கூறு கிறார்கள். பெருந்தன்மை உள்ளவன், என்றும் மற்ற ஜீவன்களை தன் அுயிர் போல நேசிப்பான், ஜீவகாருண்யம் நிறைந்தவருக இருப்பான், தன்னலம் கருதாது பொது நலம் கருதிய சேவையாற்றுபவனுக இருப்பான். அவன்தான் பெரியவன். பெருந்தன்மைக்குரியவன்; திருவள்ளுவர் கூறியதுபோல,

“கற்க கச்டறக் கற்பவை - கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக”

படித்துப் பட்டம் பெற்றவருக இருக்கலாம். உயர் அதிகாரிகளாக இருக்கலாம். கைநிறைய ஊதியம் பெறுபவனுக இருக்கலாம். ஆனால் “கற்றவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக” என்பதை மறந்து நான் என்ற அகங்காரம் கொண்டு எனது என்ற மமதையுடன் சிறு சிறு ஜீவன்களை அவர்களுடைய உணர்ச்சிகளை உதாசீனம் செய்து, தான் கணிக்கப்படுகிறோன்.

பெருந்தன்மை என்கிறதை எவரும் விலை கொடுத்து வாங்க முடியாது. எவன் ஒருவன் ஒரு சமுதாயத்திலே சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைக்கு பிறருடைய உணர்ச்சிகளைத் தன் துண்பம் என எண்ணி, அவர்களைத்தான் அந்தச் சமுதாயம் பெரியவன், பெருந்தன்மைக்குரிய எவன் என்று போற்றும். பணப் பலத்தினுலோ, அதிகார பலத்தினுலோ எவன் ஒருவன் தன்னைத்தானே பெரியவன் என எண்ணுகின்றானே அது அவனுடைய அறியாமையையே காட்டும். அது நீர்க்குமிழி போன்று நிலையற்றது. பணமும் போகலாம், பத வியும் போகலாம் அதோ பின் அவனும் வெறும் ஜடம்தான்.

நாம் படிக்கும் ஒப்பொரு காவியத்திலேயும் கம்பராமாயணமாக இருந்தாலென்ன, மகாபாரதமாக இருந்தாலென்ன சிலப்பதிகாரமாக இருந்தாலென்ன, அவற்றில் வருகின்ற ஒப்பொரு கதாபாத்திரத்திலே இருக்கும் நாம் பெருந்தன்மையையே முதலில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது. சிறீராமர் தந்தையின் கட்டளையைச் சிரமேல் ஏற்றுக்கொண்டு செல்லவில்லையா? பஞ்சபாண்டவர்கள் சூதாட்டத்தில் தோல்வி கானகம் செல்லவில்லையா? போகவில்லையா, கானகம் போகவில்லையா, என்று அதை ஏற்றுக்கொண்டு சானகம் போகவில்லையா, கண்ணவில்லாம் அறிந்தும் கோவலனுக்காகச் சகலசம்பத்துக்கொடுக்கவில்லையா, அரிச்சந்திரன் உண்மை கூறுவதில் வழுவமாட்டேன் கொடுக்கவில்லையா, அரிச்சந்திரன் உண்மை கூறுவதில் வழுவமாட்டேன் என்று சகலகஷ்டங்களையும் அனுபவித்து, சத்தியவான் என்ற பெருந்தன்மையைத் தேடிக் கொள்ளவில்லையா, சிபி என்ற மன்னன் அடைக்கலம் தேடி வந்த புறுஷ்குச் சமமான இறைச்சி தருவதாக உறுதி கூறி, அதை இறையாக்க வந்த வல்லுறிடம் தன் கால்தொட்டயில் இறைச்சி வெட்டி எடையில் போட எதுவும் போதாது என்று இறுதியில் தன்னையே முழுமையாக எடையில் போட்டு அடைக்கலம் காத்த பெருந்தன்மையை யாம் அறிவோம். இவைகள் எல்லாம் வெறும் காவியங்களாகவோ, கற்பனைக் கதைகளாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் இவைகள் அன்றைய நாட்களுக்கும் சரி, இன்றைய நாட்களுக்கும் மனிதனை மனிதனுக்கு, பெருந்தன்மைக்குரியவனுக்கு, மனிதனை மனிதனுக்கு, பெரியவனுக்கு, பெருந்தன்மைக்குரியவனுக்கு வாழ வழி வகுக்கும் கொடுக்கும் பாடமாகவே அமைகின்றன.

இன்றைய நவநாகரீக உலகிலே விஞ்ஞானமும் வளர்ந்து விட்டது. அதற்குப் போட்டியாக நாகரீகமும் வளர்ந்து விட்டது. மனிதனுல் அதற்குப் போட்டியாக நாகரீகமும் மனிதனை அவனை வளர்த்தபடி வளர்க்கப்பட்ட விஞ்ஞானமும் நாகரீகமும் மனிதனை அவனை வளர்த்தபடி கைகால் அசைக்க முடியாதபடி கைவிலங்காக, கால்விலங்காக அமைந்து விட்டன. விஞ்ஞானத்திற்குள்ளும் நாகரீகத்திற்குள்ளும் அமைந்து விட்டன. இதில் இருந்து மனிதன் மனிதன் அகப்பட்டுக் கொண்டு விட்டான். மீணுவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான், நாம் (மனிதன் மீணவே முடியாத) மீணுவதற்கு ஒரே ஒரு வழிதான், நாம் (மனிதன் திரும்பவும் மகாபாரத யுகத்திற்கும், இராமாயண யுகத்திற்கும், சிலப்பதிரும்பவும் மகாபாரத யுகத்திற்கும், அரிச்சந்திர யுகத்திற்கும் பின்னேக்கி நடப்பதிகார யுகத்திற்கும், அரிச்சந்திர யுகத்திற்கும் பின்னேக்கி நடப்போமேயானால் நாம் மீண்டும் மனிதனுக்கவும், பெரியவனுக்கவும் பெருந்தன்மைக்குரியவனுக்கவும் மாற முடியும்.

பல்லாண்டு வாழ்த்துக்கள்

கலை இலக்கிய தமிழ்முடே!.....
எம் பிள்ளைக் கனியமுடே!.....

பாருங் கல்லை பசைபோல் அரைக்கும்
பாரிய இயந்திர உறுமலின் நடுவே
மரத்துப் போன காதுகளுக்கும்
இறுகிப் போன இதயங்களுக்கும்
இதமாக வருடிக் கொடுத்து
இன்தமிழ் உண(ர)வை ஊட்டுவதற்கு
இலக்கண வரம்பும் இலக்கிய மரபும்
ஞாலத்தில் சிறந்த நம் தமிழ் மொழியின்
காலத்தால் அழியா கவின் கலையும்
கட்டிக் காத்திட வேண்டு மென்று
உறுதியான சீமேந்தை அளிக்கும் ஊழியர் எல்லாம்
குறிப்பாகவே கூட்டம் கூட்டி
மறக்காமலே மன்றம் அமைத்து
பெரியோர் சிறியோர் வேறுபாடின்றி
இயல் இசை நாடக ஆர்வலரைனவரும்
வட்டம் அமைத்து திட்டம் தீட்டி
அதற்கு சங்கமம் என்ற நாமமும் சூட்டி
கராறு தீங்களின் முன்னே
ஈன்றனர் உன்னை அனைவரும் கூடி
போராண்டாய் இருந்தாலும்
நீ ஓராண்டை கழித்து விட்டாய்
ஓராண்டு வளர்ச்சியினுள்
உறுதியை நீ அதிகம் பெற்றுய
மேலும் திறையிடம் அருளைப் பெற்று
தமிழ் அநிஞர்களிடம் ஆசிகள் பெற்று
பல்லாண்டுகள் ஆயுளை நீயும் பெற்று
எல்லா நலமும் இனிதே பெற்று
வாடா மலராய் வற்றுத் சனையாய்
வெற்றி நடை போட வேண்டுமென்று
வாழ்த்துகின்றோம் வாழ்க வளர்க

நன்றி

உன் அன்புப் பெற்றேர், பாதுகாவலர்

இதய தாகம்

இலக்கியங்கள் பல கலைகளைச் சித்தரிக்கின்றன. பாராம் பரிய வரலாறுகளில், உதாரணமாக வாட்போர், மற்போர் போன்ற கலைகள் இலக்கிய வரலாறுகளில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தக் காலத்தில் இக்கலைகள் ஒரு விளையாட்டாகக் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டன. போட்டியில் வெற்றியீட்டியவர்களுக்குப் பாராட்டுகளும், பரிசுகளும் வழங்கப்பட்டன. அதேவேளை, கட்டுப்பாடுகளும், ஒழுங்கு விதிகளும் இருந்தன. வெற்றி தோல்விகளும் கலந்தே இருந்தன. இன்றும் நவீன விளையாட்டுகளில் இதே முறைகள் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. விளையாட்டிற்கும் இலக்கியத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு யாரும் மறுக்க முடியாது.

லங்கா சீமெந்து நிறுவன விளையாட்டுத்துறையில் துடுப்பாட்டம் (கிரிக்கெட்) கடந்த ஐந்து வருடங்களாக நடைபெற்று வருகிறது. இங்கு பல வீரர்கள் திறம்பட ஆடி, லங்கா சீமெந்து நிறுவன விளையாட்டுத்துறைக்குப் பெருமை தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். கலை இலக்கிய வட்டமும் 1989-ம் ஆண்டில் சிறந்த துடுப்பாட்டக்காரருக்கான பரிசை வழங்கிக் கொரவித்தது.

இன்றும் கலை இலக்கிய வட்டம் விளையாட்டுத்துறைக்கு அளிக்கும் உற்சாகத்தையிட்டு, துடுப்பாட்டக் குழுவின் முகாமையாளர் என்ற முறையில் எனது குழுவின் சார்பில் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்.

இதே வேளையில் லங்கா சீமெந்து நிறுவன கலை இலக்கிய வட்டம் இந்த நூலை வெளியிடும் சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களுக்கு எமது பாராட்டையும், ஒத்துழைப்பையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

‘ஓங்குக இலக்கியப் பணி’

நன் றி

லங்கா சீமெந்து நிறுவனம்.

18 - 05 - 1990.

முகாமையாளர்
துடுப்பாட்டக் குழு

Suppliers:-

**BUILDING MATERIALS,
SANITARY WARE,
ENGINEERING & CAPIENTRY TOOLS
AND MARINE REQUIREMENTS**

SRI DURGA HARDWARE STORES
125, Stanley Road,
Jaffna.

ARUL ELECTRICALS

Electrical Contractors, Engineers & Merchants.

110, STANLEY ROAD,
JAFFNA.

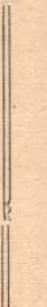
சேந்தன் என்ரப்பிறைசெஸ்

பிரதான வீதி, மாவிட்டபுரம்

நாடுங்கள் சகல விதமான பாடசாலை உபகரணங்கள்,
காகிதாதிகள்,
மற்றும் உள்ளூர் வெளியூர் சஞ்சிகைகள்.

120 வருட அனுபவம்
 நவீன இயந்திர சாதன வசதிகள்
 ஒவ்செற வசதிகள்
 கொண்ட ஸ்தாபனக

புனித வளன் கத்தோலிக்க அச்சகம்

360, பிரதான வீதி, அஞ்சல் பெட்டி எண் 2, யாழ்ப்பாணம்.
ஸ்தாபகம்: 1870

முத்தமிழ் வளர்க்கும் தொழிலாளர்களை

வாழ்த்துகிறோம்.

இ. செ. கனகரத்தினம்

கலை இலக்கிய வட்டம்

வளர்ச்சி பொறு

ஏழாவு வாழ்த்துக்கள்

மஹாத்மா அச்சகம்

ஏழாலை மேற்கு,

ஏழாலை.

“இன்றை சேமிப்பு நாளைய சந்ததியின்
பாதுகாப்பு’

உங்கள் குழந்தையின் எதிர்காலம்
வளமானதாக அமைய
இன்றே எம்முடன் இணைந்து சேமியுங்கள்.
உங்கள் சேமிப்பை பெருக்க எங்கள்
முதலீட்டுத் திட்டத்தை நாடுங்கள்

★ நிலையான வைப்புத் திட்டம்
★ வைப்புச் சான்றிதழ்த் திட்டம்
★ முதலீட்டுச் சேமிப்புத் திட்டம்

ஸேலதிக விபரங்களுக்கு

வைப்பு யுனிக்கோ பிளாஸ் லிமிடெட்

61, நியூ புல்லர்ஸ் வீதி
கொழும்பு 4
தொலைபேசி:- 589310 , 500576

207, மின்சார நிலைய வீதி
யாழ்ப்பானம்

We Never Know Where Business
Will Take You But We Are Sure That

LANKA CEMENT

WILL TAKE YOU TO BUILD

A SWEET HOME

புதிய தலைமுறை நீண்டநாள் பாவணைக்கும் உறுதிக்கும்
இன்று பாவிப்பது

லங்கா சீமெந்ட்

நாம் சொல்லுகிறோம் பாவணையாளர்கள் உறுதிப்படுத்துகிறார்கள்.

லங்கா சீமெந்ட் லிமிடெட்,
கிரிமலை வீதி, காங்கேசன்துறை.

Head Office:

LANKA CEMENT LIMITED
7th Floor,
130, W. A. D. Ramanayake Mawatha,
COLOMBO-2.